

செந்தமிழ்ச் செல்வி

தங்கள் வெளியீடு

சிலம்பு
நகர்

திருவள்ளுவர் ஆண்டு கக்காந், பங்குளி
ஏப்ரல், 1962

பரல்
அ.

தமிழ்க் காப்பியம்

நூலாயனி உரை வெளியீட்டு விழா

30-3-62 வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு இவ்விழா சென்னை மயிலாப்பூர் புதிய உட்டன்சு விடுதி மண்டபத்தில் துவங்கப்பட்டது. தலைவருள்ளிட்ட அவையோர் பலரும் நன்கு வரவேற்கப்பட்டனர். சென்னை உயர் நிதிமன்ற நிதிபதிகள் எம். அனந்தநாராயணன் ஐ. சி. எஸ்., ஆர். சதாசிவம், பா. ச. கைலாசம், டி. வெங்கடாத்திரி, முன்னைய மாநில குற்ற இயல் தலைமை நடுவர் எஸ். ஏ. ஜியாசாமிச் செட்டியார், மேஜர் ஜெனரல் எஸ். சி. அழகப்பா, கல்வித் துறை இயக்குநர் திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு, துணைமை இயக்குநர் டைட்டஸ், உதவிச் செயலர் திரு. இராதாகிருஷ்ணன், விளம்பரத் துறை இயக்குநர் ஆர். குழந்தைவேலு, ஆட்சிமொழித் துறை இயக்குநர் ஆர். வெங்கடேஸ்வரன், செயலர் எஸ். கணேச பிள்ளை, பணியாளர் தேர்வகத் தலைவர் வி. இரத்தின முதலியார், டாக்டர் பா. நடராஜன், எ. எஸ். ஸ்வார்ட்ஸ், நிதித் துறைத் துணைமைச் செயலர் வி. சண்முகசுந்தர முதலியார், பேராசிரியர் க. பெருமாள், பேராசிரியை இராசரத்தினம் அம்மையார், பன்மொழிப் புலவர், கா. அப்பாத்துரை, கலைக்களஞ்சியத் தலைமையாசிரியர் பெரிய சாமித்தூரன், பல்கலைக் கழக வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் கே. கே. பிள்ளை, காஞ்சி மணிமொழியார் எம். எஸ். ஏ., முன்னைய அறநிலைய ஆட்சித் துறை ஆணையர் அ. உத்தண்டராம பிள்ளை, அறநிலையத் தற்போதைய ஆணையர் எம். எஸ். சாரங்கபாணி முதலியார், துணைமை ஆணையர் விவேகாந்தம் பிள்ளை, ‘இந்து’

இதழின் துணை ஆசிரியர் வி. கே. நரசிம்மன், சட்டத்துறை துணைமைச் செயலாளர் சி. சினிவாசன், சட்டக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் பழனிச்சாமி, எஸ். ஆர். வி. அரசு, வாலாசாபாத் மாசிலா மணி முதலியார், ஆகியோர் விழாவிற்கு வந்திருந்தனர். அனைவர் கட்கும் இனிய சிற்றுண்டி விருந்து வழங்கப்பட்டது.

அருட்கவி சேதுராமனுரும் அவர்தம் அருமைத் தமைய னர் திரு. சுப்பிரமணியனுரும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினர். பின்னர்ப் பேரவை துவங்கலாயிற்று. கழக ஆட்சிப்பொறுப்பாளர் திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை அவர்கள் அனைவரைகளையும் சிறப்புற வரவேற்று நன்மொழி நவின்றனர்.

தமிழ்நாட்டு நிதி, கல்வி அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலம் அவர்களைத் தலைமை தாங்கும்படி கழக ஆட்சிப் பொறுப்பாளர் திரு. வ. சு. அவர்கள் வேண்டிக்கொண்டு நிகழ்த்திய வரவேற்பு நன்மொழியின் சுருக்கத்தை அடியிற் காண்க. அமைச்சரவர்கள் ஆட்சித் துறையில் தொடர்ந்து இருபத்தைந்தாண்டுகளாக அனை வரும் பாராட்டும் முறையில் திறம்பெற அரும் பணிகள் ஆற்றி வருகின்றனர். இந் நிலையில் அவர்கட்டு ஆட்சித்துறையில் வெள்ளி விழாக் கொண்டாடும் விழைவு அனைவர்பாலும் உண்டா வது இயல்பாமென்பது யாவர்க்கும் புலனும். அவ்வருமைக் குறிப்பு உய்த்துணர்வார்க்குத் தெள்ளெனப் புலனும்பான்மை யில் திரு. வ. சு. அவர்கள் அமைச்சர் திரு. எம். பக்தவத்சலவுரவர் கட்டுருக்கதற் றால் மாலையொன்று அணிவித்தனர். பொன்னரி மாலை மணங்கழ் பூமாலையிவற்றினும் மிக்கதொன்றாகும் கதற்றான் மாலை. இது பயனுடைப் பாமாலைபோன்று நயனுடைய அமைச்சர் நல்லகத்து என்றும் நிலைபெற்று நின்று காண்பார் கேட்பார் முதலிய பல்லோர்க்கும் களிப்பூட்டி எழிலொடு திகழும் இயல் புடைத்தாகும்.

இக்கதற் றான்மாலை ஏனைக் கதற் மாலைகள் போன்று அமையாமல் பாமாலையாகவும் அமைந்தமை வியத்தகு விழுப்பம் வாய்ந்ததாகும். அம் மாலையின் ஒரு பால் வனப்பமை வெள்ளித் தகட்டின்கண் “யாதும் ஓரே யாவருங் கேளிர்” என்னும் எழிலார் சங்கத் தொகை றால்கள் எட்டானுள் ஒன்றாகிய மட்டில் புகழ் சால் புறானானுற்றில் கணியன் பூங்குன்றனாரென்னும் நல்லிசைப் புலவரால் நவிலைப்பட்ட ககல ஆம் பாட்டின் முதலடி அழகுறப் பொறிப்பித் திணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இது போல் மற்றொருபால் “ஓன்றே குழும் ஒருவனே தேவனும்” என்னும் திருமூல நாயனார்ருளிய தனித்தமிழாகமத்

திருமந்திரத் தொடர் பொறிப்பித்து இணைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விரண்டனடியிலும் அழகுறத் தொங்குஞ் தொங்கட்டம் ஒன்றைமத்து அதன்கண் அமைச்சர் செம்மல் ‘ஆட்சித் துறையில் இருபத்தெந்தாண்டுகள் ஆற்றிய அருந்தொண்டைப் பாராட்டிக் கழுத்தார் வழங்கியது’ என்னுஞ் செங்தொடர் செம்மையுறப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

உற்றுநோக்குவார்க்கு இவ்விரு பெருஞ் தொடர்களும் முறையே அன்பியலாகும் புறமும் அருளியலாகிய அகமும் என்னும் தொன்மைத் தமிழர் தம் தனிப்பெருமாண்புகளைக் குறிப்பன என்பது தெள்ளிதிற்புலனும். மேலும் நம்பெருந்தகை யமைச்சர் புறமாகிய நிதி, கல்வி முதலிய துறைக்கும், அகமாகிய அறநிலையப் பாதுகாப்புத் துறைக்கும் ஒருங்கு அமைச்சராய்த் திகழ்ந்து ஆற்றும் பணியினைப் போற்றும் பொற்பும் புலனுகும்.

விழா நிகழ்ச்சிகள்

வரவேற்புரை

அருட்கவி சேதுராமன் அவர்களால் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடப்பட்டது. வரவேற்புரை நிகழ்த்திய கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ. குப்பையா பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டதாவது:

“தமிழ்க்காப்பியங்களுள் ஒன்றுகிய சூளாமணி வெளியீட்டு விழா இன்று நடைபெறுகிறது. அத்துடன் வேறொரு விழா வும் உள்முகமாக அமைந்திருப்பதை நீங்கள் உணர்வீர்கள். மந்திரி பக்தவத்சஸ்ம் அவர்களைப் பாராட்டுவதற்காகவும் இவ்விழா நடைபெறுகிறது. அவர்கள் 1937 ஆம் ஆண்டு தொடங்கி அரசியலில் புகுந்து சிறிது காலம் இடையிட்டுத் தொடர்ந்து அமைச்சராக இருந்து வருகிறார். அவருடைய ஆட்சியாண்டின் கணக்குப்படி இவ்வாண்டு அவருக்கு வெள்ளிவிழாவாகும். இன்னும் அவர் ஆட்சியில் இருந்து நெடுகப் பொன்விழா, வைரவிழாக் களைக் காணவேண்டுமென வாழ்த்துவோமாக. அவர் எய்தாத நிலை எய்திய (breaking the record) பெரியாராவர். அவருடைய வெள்ளி விழாவுக்கெனச் சிறப்பாக ஒரு மாலை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. [அதன் குறிப்பு மேலே கூறப்பட்டுள்ளது.] இம் முறை ஒரு புது முறையாகும்.

அமைச்சரவர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் நடந்தவற்றை இங்குக் குறிப்பிடலாம் என நினைக்கிறேன். தெரிந்த அளவில் வருவாய்த் துறை, நலத் துறை இவை இரண்டுஞ் தவிர மற்ற எல்லாத் துறையிலும் அமைச்சராக இருந்து அரும் பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். இப்போது கல்விக்கும் நிதிக்கும் அமைச்சராயிருப்

பது மிகவும் மகிழ்ந்து வரவேற்கத் தக்கது. கல்விக்கு நிதி முதன்மையாகும். நிதியில்லாமல் கல்வி வளரமுடியாது. புத்தகங்கள் வெளியிடுவதற்கோ, கல்வி வளர்ச்சிக்கோ நிதியில்லை என்ற குறை ஏற்படாது என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார். இப்போது அமர்ந்திருக்கும் அமைச் சரின் ஆட்சியிலும் அதேபோல நடக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

நம் அமைச்சரவர்கள் சேக்கிழார் மரபில் வந்தவர். அவர் தம் மாமனுர் முத்துரங்க முதலியார் அவர்கள் தனித்தமிழ் இயக்கத் தலைவர் மறைமலையடிகளின் மாணவராவர். நல்ல உணர்ச்சியுடையவர். இவருடைய ஆட்சியில் தமிழும் சைவமும் நன்கு ஒங்கும். அமைச்சரவர்கள் அறநிலையப் பாதுகாப்பு மந்திரியாய் இருந்தபோது ஏறத்தாழ நானூறு கோயில்களில் நல்லறத் திருப்பணிகள் நடைபெறப் பதின்மூன்று இலட்சம் ரூபா கிடைக்கும்படி செய்தார். திருநெல்வேலியில் காந்திமதி மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியும், பழனியில் தேவஸ்தானத்தின் மேற் பார்வையில் பண்பாட்டுக் கல்லூரியும், ஆரம்பப் பாடசாலை ஒன்றும், தவல் நாதசரப் பயிற்சிக் கல்லூரியும் திருப்புகலூரிலும், திருமலையிலும் சித்த வைத்திய ஆராய்ச்சிச்சாலைக் கல்லூரியும், மத்திய அரசாங்கத்தின் பொருளுதவியில் மகாபலிபுரத்திலும் சுவாமி மலையிலும் சிற்பக் கல்லூரிகளும் நிறுவியுள்ளார். பழனியிலிருக்கும் பண்பாட்டுக் கல்லூரியைப் போலவே காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் ஒரு கல்லூரி அமைய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.

இவர் காலத்தில் தமிழ் நன்கு வளரும். தமிழ் நூல்கள் நன்கு வெளிவரும். தமிழ்க் கல்லூரிகளில் தமிழ் பரவும். இங்கே கல்வி இயக்குநர் திரு. சுந்தரவடிவேலு அவர்களும் வந்தமர்ந்திருக்கிறார். அவரும் திரு. சி. சுப்பிரமணியமும் மதிய உணவு, கல்வி மாநாடு, சீருடை வழங்கல் முதலியவற்றை நம் நாட்டில் புருத்தி உலகப் புகழ் பெற்றிருக்கின்றனர். அவர்கள் புகழ் மேலும் வளரும். பள்ளிகட்கெல்லாம் நூல் நிலையங்கள் அமைய மாறு செய்ததும் அவர்களே. நூல் நிலையச் சட்டம் முதன் முதலில் வந்தது தமிழ்நாட்டில். அறநிலையச் சட்டம் முதன் முதலில் வந்ததும் தமிழ்நாட்டில்தான். எத்தகைய சிறந்த இன்றியமையாப் புத்தம் புதிய நிகழ்ச்சிகட்காயினும் தமிழ்நாடே வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. பிற மாநிலங்கள் யாவும் தமிழ் நாட்டைப் பின்பற்றி வருகின்றன.

இவ் விழாவில் உரையாசிரியர்களைப் பாராட்டச் சைதாப் பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர் திரு. பெருமான்

முதலியார் அவர்கள் வந்திருக்கிறார். அவர் நல்ல தமிழர்வு முடையவர். தமிழிலேயே எல்லாப் பாடங்களும் (பயிற்சிக் கல்லூரியிலும்) நடைபெறல் வேண்டும் என்பது அவருடைய விருப்பம். திரு. சுந்தர வடிவேலு அவர்கள் விருப்பமும் அதுவே. அதற்குச் சில குறைகள் உள்ளனபோல் காணப்படுகின்றன. அவை கல்வியமைச்சரால் நீங்கிலிடும். கல்லூரிகளில் எல்லாம் தமிழே பாடமொழியாகும். இப்போதும் சில கல்லூரிகளில் தமிழே பாடமொழியாக உள்ளது. பாடநூல்கள் வெளி வந்த பின்புதான் கல்லூரிகளில் தமிழில் பாடம் நடத்தலாம் என்பது ஒருகாலும் நடவாது. நூல்கள் வெளி வருதலும், பாடமொழியாயிருத்தலும் ஒரே காலத்தில் நடைபெறவேண்டும். கலைக் கல்லூரிகளுக்கும், ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளுக்கும் ஏற்ற பல நூல்களைக் கழகம் வெளியிட்டிருக்கிறது.

பல வேலைகளுக்கிடையே நீதிபதி உயர்திரு. ச. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் இன்று நூலை வெளியிட ஒப்புக்கொண்டு வந்திருக்கின்றார். சொற்பொழிவாற்ற இருவர், திரு. ஆறுமுக முதலியாரும், திரு. நெடுஞ்செழியனும் வந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் இருவரும் தமிழில் எம.ஏ. படித்தவர்கள். சிறந்த வகையில் பேசக்கூடியவர்கள்". .

தலைமையுரை

விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கிய அமைச்சர் உயர்திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் ஆற்றியருளிய தலைமையுரையின் சருக்கம்:

"திரு. சுப்பையா பிள்ளை அவர்களே! இவ்விழாவில் கலந்துகொள்ள வாய்ப்புபுக் கொடுத்தமைக்குப் பெரிதும் நன்றி. இஃது ஒரு சிறந்த திருவிழா. சூளாமணி உரை வெளியீட்டு விழாவை ஓட்டலில் வைத்தது என் என்று எண்ணிப் பாரத தேன். சூளாமணிக்கு முன்பு சிற்றுணவை அனுபவிக்கச் செய்து பிறகு சூளாமணியை அனுபவிக்கச் செய்திருக்கின்றனர்.

சூளாமணி உரை வெளியீட்டுவிழாவில் எண்ணிப் பற்றிக் கூறுவது பொருந்தாது. எனினும் சைவ சித்தாந்தக் கழகச் செயலாளர் அவர்கள் என்மேலுள்ள அன்பினால் எண்ணிப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார். அவர் வாழ்த்துரைகட்கும் அன்புரைகட்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சைவ சித்தாந்தக் கழகத்தினர் தமிழ் வளர்ச்சிக்காகப் பல பணிகள் புரிந்து வருகின்றனர். இந் நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் பெயரைப் பார்த்து நாம் வேறு வகையாக நினைக்கக்கூடும். இக் கழகத்தார் வெளியிடுவது சைவ சித்தாந்தம் பற்றிய நூல்கள்

மட்டும் என்று நினைக்கக்கூடாது. இன்று வெளியிடப் பெறும் நூலின் ஆசிரியர் சைன சமயத்தவர். தமிழுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்புண்டு. எந்தச் சமயமாயினும், அச் சமயத்துக்குரிய நூல்கள் தமிழில் உள்ளன. கிறித்துவ மாகட்டும், மகமதிய மத மாகட்டும், வேறு எம்மதமாகட்டும் அவற்றுக்குரிய மத நூல்கள் தமிழில் உள்ளன. இச்சிறப்பு வேறு எம்மொழிக்கும் இல்லை.

பொதுவாகத் தமிழ் நூல்கள் நாம் அனுபவிக்கும் வகையில் ஆக்கியளிக்கப்பட்டுள்ளன. சூளாமணி சங்க காலத்திற்குப் பின் எழுந்த நூல். தமிழுக்கு மற்றொரு தனிச் சிறப்புண்டு. உலக மொழியாகிய ஆங்கிலத்தில் புதிய மொழி, பழைய மொழி என இரு பிரிவுகள் உண்டு. பழைய ஆங்கிலத்தைப் படிக்கத் தனி ஆசிரியர்கள் வேண்டும். தமிழில் பன்னைநூங்காலமாக மொழி நடையில் மாறுதல் இல்லை. அதனால் பழந்தமிழ் நூல்களைப் புரிந்து கொள்வது எனிது. இது கருதியே தமிழைக் ‘கன்னித்தமிழ்’ என்கின்றனர். பண்டைக் காலத்தில் சிறந்த ஆசிரியர்கள் சிறந்த நூல்களை ஆக்கியிருக்கின்றனர். மக்கள் அனைவரும் அனுபவிக்கக்கூடிய முறையில் அனித்திருக்கின்றனர். புவலர்கள் மட்டுமல்ல; எல்லோரும் இன்புற்றிருக்க வேண்டும். என்ற வழியை முன்னேர்கள் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இவ் வகையில் சைவ சித்தாந்தக் கழகத்தினர் செய்துவரும் தொண்டு மகத்தானது. எனக்கு நீண்ட காலமாக ஒரு குறை இருந்து வந்தது. அது ஆங்கிலத்தில் இருப்பதுபோலப் புலவர்களையும், அவர்கள் நூல்களையும் பற்றிச் சரித்திர வகையாகவும் பல நூல்கள் தமிழில் வெளிவர வேண்டும் என்பதே. அக்குறை கழகத்தினரால் இப்போது நீங்கி வருகிறது. அவ் வரிசையில் கழகத்தில் பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அவற்றுள் கவிதைச் சிறப்பு, ஆசிரியர் வரலாறு முதலியலை கூறப் பட்டிருக்கின்றன. சூளாமணி ஒரு சிறந்த நூல். நூலும் சிறந்தது. அதற்கேற்பச் சைவ சித்தாந்தக் கழகத்தினரின் வெளியீடும் மிகச் சிறந்ததாயுள்ளது. இவ்வாறு பல பல அரிய நூல்களைக் கழகத்தினர் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு எல்லோருடைய சார்பிலும், என் சார்பிலும் என் பாராட்டுதல் களையும் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்!'

வெளியீட்டுரை

நீதிபதி உயர் திரு. க. கணபதியாயின்லௌ அவர்கள் ஆற்றிய உரை வருமாறு :

“பெரியோர்களே, கழகத்தார் எனக்கு இட்டபணி மிக ஏளிதான் பணி; சூளாமணியை வெளியிடும் பணி.

தமிழ் நால்களை நன்றாகக் கற்றறிந்தவர்கள்கூட ஐம்பெருங் காப்பியங்களைக் கற்றிருப்பாரேயன்றி, ஒன்றிசூடு காப்பியங்களைக் கற்றிருக்க மாட்டார்கள். என் போன்றவர்களோ அவற்றின் பெயரைத் தவிர ஆசிரியரைப் பற்றியோ நூலைப் பற்றியோ ஒன்றும் அறிந்திருக்க முடியாது. அப்படிப்பட்ட நூலைக் கழகம் வெளியிட்டது நாம் போற்ற வேண்டும் செய்தியாகும்.

எழுபது ஆண்டுக்கு முன்பு திரு. தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள் சூளாமணியின் மூலத்தை மட்டும் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். அதற்குப் பல ஆண்டுக்குப் பின்பு அடையாறு சாமிநாதஜூயர் நூல்நிலையத்தார் இந்நூலைக் குறிப்புறையுடன் வெளியிட்டனர். பல ஆண்டுக்குப் பின்புதான் இந்நூல் நல்ல உரையுடன் கழகத்தாரால் இப்போது வெளியிடப் படுகிறது.

சூளாமணியின் ஆசிரியர் தோலாமொழித் தேவர். இவர் பெயர் பலருக்குத் தெரியாது. அவர், வரலாறும் தெரியாது. அவர் எப்போது வாழ்ந்தவர், எந்தச் சமயத்தில் நூலை வெளியிட்டார் முதலியன் ஒன்றும் தெரியவில்லை. தமிழ் மக்கள் தங்கள் இலக்கியத்தில் கொண்டிருக்கும் இப்படிப்பட்ட அக்கறையைப் பற்றி நினைக்கும்போது மனம் கூக்கிறது. இரண்டாயிரத்து நூற்று முப்பத்தொரு பாடல்களைக் கொண்ட ஒரு பெருங் காப்பியத்தைச் செய்த ஒரு புலவரைப்பற்றி நமக்கு ஒன்றும் தெரியவில்லை. இந்நாலின் காலம் பற்றி இன்னும் சர்ச்சை இருந்து வருகிறது. இந்நாலாசிரியர் காலம் திருஞான சம்பந்தர் காலத்துக்குப் பின்புதான் என்பது அகச்சான்று ஒன்றால் தெரி கிறது. ஆனால் நிச்சயமாக எந்தக் காலம் என்று சொல்ல முடியவில்லை. சிரவணபெல்கோலா என்ற ஊரில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் சூளாமணி பற்றிய குறிப்பு ஒன்று இருக்கிறது என்று ஒளவை. சு. துரைசாமிப் பிள்ளையவர்கள் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் அதில் சூறிப்பிடப்படும் சூளாமணி இந்நால்தானு என்பதை உறுதியாக அறிய முடியாது என்றும் அவரே குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இப்படிப்பட்ட நூலைத் துணிந்து அச்சிட்டு வெளியிடுவது கழகத்தாரால்தான் முடியும். பாடப் புத்தகங்களில்கூடச் சூளாமணியிலிருந்து பகுதிகள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை. நான் படித்த காலத்தில் மற்றக் காப்பியங்களிலிருந்து சில பகுதிகளைப் பொறுக்கி யெடுத்துப் பாட நூல்களில் போடுவார்கள். ஆனால் சூளாமணியிலிருந்து ஒன்றும் எடுத்துப் போடவில்லை. அத்தகைய கேட்பாரற்றுப் படிப்பாரற்றுக் கிடந்த காப்பியத்தை

ஓரளவு படித்துப் பார்த்தேன். அதன் ஓசையைக் கேட்கும் போது கம்பராமாயணத்தின் நினைவுதான் வருகிறது. என் நண்பர் நீதிபதி எம். அனந்தநாராயணன் அவர்களும் இந்தூவிள் இரண்டாவது பாகத்தைப் படித்து விட்டு அதே கருத்தைக் கொண்டார். நான் ஜம்பது பாட்டுக்கள் தான் படித்தேன். அதற்குமேல் படிக்க வாய்ப்பில்லை. இனி ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன். படித்த அளவில் இஃது ஓர் அருமையான நால் என்றே படுகிறது.

சுரமை என்று ஒரு நாடு; அது வடநாடாகத்தான் இருக்க வேண்டும். தென்னாட்டில் அப்படிப் பெயருடைய நாடு ஒன்று இல்லை. அதைப் பயாபதி என்ற அரசன் ஆண்டு வந்தான். அவனுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தனர். முத்தவன் வாக்தேவன்; இலையவன் திவிட்டன். அவர்கள் சரித்திரமே இந்தூவில் கூறப் படுகிறது. பயாபதி தான் அரசு புரிந்தபின் மூத்த குமாரனிடம் நாட்டை ஒப்படைத்து விட்டு நம்நாட்டு மரபுப்படி துறவுடுண்டு காட்டில் வாழ்கிறோன். இந்தூவில் இனிமை ததும்ப நாடு நகரச் சிறப்புக்கள் கூறப்படுகின்றன. நிகண்டு முதலியவற்றின் உதவி யின்றியே பொருள் புரிந்து கொள்ளும்படி அமைந்திருக்கிறது. இந்தூலைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் படிக்க வேண்டுவது அவசியம். இதை வெளியிட்ட கழகத்தாருக்கு நன்றி தெரிவித்து இப்பதிப்பை வெளியிடுகிறேன்.”

பாராட்டுரை

உரையாசிரியரைப் பாராட்டு முகத்தான் உரைவழங்கிய சைதாப்பேட்டை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர் திரு. எம். ஆர். பேருமான் முதலியார் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரையின் சுருக்கம் :

“தமிழ்நபர்களே, எனக்கு ஓர் இனிய பணி தரப்பட்டிருக்கிறது; உரையாசிரியர்களைப் பாராட்டும் பணி.

சூளாமணியை மாணவர்களின் பாடநால்களில் சேர்க்க வில்லை. கம்பநாட்டாழ்வாருக்கு முன்னேடியாக இருந்தவர் இருவர்; திருத்தக்கதேவரும், தோலாமொழித்தேவரும். சிந்தா மணியையும், சூளாமணியையும் கற்றுணர்த பிறகுதான் கம்பர்தம் காப்பியத்தை இயற்றினார். பொருட் சிறப்பில் சிறந்தது சிந்தாமணி என்று செப்புவர் புலவர். ஓசை நயத்தைக் கருதும் போது சூளாமணி சிறந்தது என்பார். பொருட் சிறப்பும் ஓசை நயமும் செறிந்து காப்பியத்தின் உச்ச நிலைக்கே சென்றவர் கம்பர். அவருக்கு முன்னேடியாக இருந்த சூளாமணியை இனியாவது பாட நால்களில் சேர்ப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம்.

கவிதையைப் படிக்கும்போது உள்ளத்தில் கவிதை அனுபவம் ஏற்படவேண்டும். அப்போதுதான் உணர்ச்சி வளர்ச்சியும் (emotional development) ஆன் மவளர்ச்சியும் ஏற்படும். இதற்கு உறுதுணையாயிருப்பது கவிதை அனுபவமே. நான் படித்த காலத்தில் ‘அறம் செய விரும்பு,’ ‘ஆறுவது சினம்’ முதலியவற்றுக்கும், ‘சாதி இரண்டொழிய வேறில்லை.....,’ “நல்லார் ஒருவருக்குச் செய்த உபகாரம்...” முதலியவற்றுக்கும் பொருள் கூறப்பட்டபோது என் உள்ளத்தில் கவிதை யனுபவம் ஏற்படவில்லை. பாரதியார் பாட்டுக்கும் இதே மாதிரி உரை சொல்லுகின்றனர். ‘குயில் பாட்டுக்கும், ‘பிள்ளைக் கனியமுதே’ என்று தொடங்கும் பாட்டு முதலானவற்றிற்கும் கூடப் பொருள் கூறவேண்டுமென ஓர் ஆசிரியர் துணிந்தார். ஆனால் இவற்றுக்குப் பொருள் வேண்டியதில்லை. உணர்ச்சி எழுச்சி இருந்தால் போதும்.

ஆனால் பழங்கால நூல்களுக்குப் பொருள் அறியவேண்டும். சொல்லின் பொருள் தெரிந்த பிறகே கவிதையை அனுபவிக்க முடியும். அதற்கு உரையாசிரியர்கள் தேவை. உரையாசிரியர்களின் பணி மிகச் சிறந்த ஒன்று. கவிதையின் நுட்பத்தை எல்லாம் எடுத்துரைப்பது உரையாசிரியர்களின் கடமை.

உண்மைத் திறனுய்வளர்ம் பெற்றிராதவர் சூளாமணியைச் சிறுகாப்பியம் என்று கூறிப்போந்தனர். ஆனால் உண்மையில் அஃது ஒரு பெருங் காப்பியமே. இனிமேல் சூளாமணி படிக்காதவர் கற்றறிந்தவர் என்று தமிழ்நாட்டில் இருக்க முடியாது. சூளாமணியை எல்லோரும் கற்றுணர்ந்து அனுபவிக்கச் செய்யும் தொண்டைச் செய்த உரையாசிரியர்கள் இருவரையும் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.” (என இயம்பி உரையாசிரியர்கள்க்கு மாலை களும் பொன்னுடைகளும் அணிவித்தனர்.)

பேராசிரியர் சரவண். ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் உரை

அடுத்துப் பேசிய திரு. ச. ஆறுமுக முதலியார், எம். ஏ., பி. ஓ. எல்., எல். டி. (முதல்வர் பண்பாட்டுக்கல்லூரி, பழனி) அவர்களின் உரையின் சுருக்கம்:

“மதிப்புக்குரிய தலைவர்களே, பெரியோர்களே! பாலி சிருந்து நெய் பிறப்பதுபோல மொழியிலிருந்து இலக்கணம் பிறக்கிறது. மொழி கருத்துவெளிப்பாட்டுக்கும், உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கும் மட்டுமின்றி அறிவுவளர்ப்பதற் குரிய (intellectual aim) கருவியாயும் உள்ளது. மொழிக் கல்வி யானது மொழி பேசும் மக்களின் வரலாறு, கல்வி, பண்பாடு

முதலியவற்றைத் தெளியவுணர்த்தும். எல்லோரும் மொழிப் பயிற்சியும் இலக்கியப் பயிற்சியும் பெறவேண்டும்.

படைத்தற் கடவுளான நான்முகன் நான்கு நெறிகளில் உயிர்களைப் படைக்கிறுன். புலவர்களும் நான்கு முறைகளில் இலக்கியத்தைப் படைக்கிறார்கள்.

சில உயிர்கள் (மழை பெய்யும்போது பூழு பூச்சிகள் தோன்றுவது போல) இயல்பாய்த் தோன்றும். சில உயிர்கள் விதை அல்லது பதியம் போடுவதால் தோன்றுகின்றன. சில உயிர்கள் முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிப்பதால் உண்டாகின்றன. சில உயிர்கள் குட்டி போடுவதால் பிறக்கின்றன. உலகத்து உயிர்கள் இங்நான்கு வகையாகச் சோன்றுகின்றன. இது போலவே புலவர்களும் அறிவுக்கூறு (intellectual element), மெய்ப்பாட்டுக் கூறு (emotional element), கற்பனைக்கூறு (imaginative element), உருவுக்கூறு (formal element) ஆகிய நான்கு வகையாக இலக்கியத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றனர்.

ஒரு நாட்டின் சமூதாய வியல்பும் பண்பாடும் அதன் மொழியால் புலப்படும். ஊனில், உள்ளத்தில், பண்பாட்டில் வளர்ந்து திகழ்வது மொழி. அறிவு, இச்சை, செயல் ஆகிய மூன்றிலும் ஒன்றியிருப்பது மொழி.

சிறந்த இலக்கியங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் 'பிழைக விண்றிக் கண்கவர் வனப்புடன் வெளியிடுவதற்கென்று தமிழ் நாட்டில் சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக மிருப்பது நம் மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். கழகத்தினர் எல்லாச் சமயங்களுக்கு முரிய நூல்களை வெளியிடுகின்றனர். அவர்கள் நம் பாராட்டுதலுக்கு உரியவராவர்."

இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் உரை

அடுத்துப் பேசிய நாவலர் நீரூ. இரா. நெடுஞ்செழியன் (எம். ஏ., எம். எல். ஏ., சட்டமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர்) அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பெருக்கின் சருக்கம்: "மதிப்புக்குரிய பெரியோர்களே, தாய்மார்களே, இச்சிறப்புக்குரிய விழாவில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டமைக்குப் பெரிதும் மகிழ்கிறேன். இவ்வாய்ப்பினை அன்போடும் ஆதரவோடும் அளித்த சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக ஆட்சியாளருக்கு என் வணக்கத்தையும் நன்றியையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்படிப் பட்ட விழாக்களின் இன்றியமையாமையை எனக்கு முன் பேசியவர் எடுத்துக் கூறினர். இப்படிப்பட்ட விழாக்கள் மிகவும் போற்றப்படக் கூடியவை. இவை நம் நாட்டில் என்றென்றும்

எற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையிற்படவேண்டும், இவ்வகையான விழாக்களை அடிக்கடி நடத்தும் கழகத்தை நாம் பாராட்டவும் போற்றவும் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். எதிர்காலத்தில் உள்ளவர்க்கும் பயன்படுமாறு இப்படிப்பட்ட நூல்களைக் கட்டிக் காக்க இவ்வாறுன விழாக்கள் தேவை. இவ்விழாக்களின் மூலம் ஆதரவில்லாப் புலவர்கள் தாழும் முயன்றால் இப்படி விழா நடைபெறலாம் என ஆக்கமும் ஊக்கமும் பெறலாம். ஒருவர்க்கொருவர் அறிமுகமாகாத புலவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து கொள்ளவும் இவ்வகையான விழாக்கள் உதவுகின்றன. ‘இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்றாய்ந்து, அதனை அவன் கண் விடல்’ என்பதற்கேற்ப மற்றையோரின் அறிவு, ஆற்றல் முதலியன கண்டு உரிய பொறுப்புக்களை ஒப்படைப்பதற்கு வழிவகை காணவும் இவ்விழாப் பயன்படும். இப்படிப்பட்ட விழாவை ஏற்பாடு செய்த கழகத்தாருக்கு நன்றி.

சூளாமணி இன்னும் புலவர்களிடத்திலே அறிமுகமாகாத நூல்தான். தமிழ்ப் புலவர்கள் எல்லோரும் நூல் முழுவதையும் ஆய்ந்து தோய்ந்து துய்த்திருக்க மாட்டார்கள். இப்படி விழா நடத்தி நூலை அறிமுகம் செய்வதால் அந்தாவின்மேல் அன்பும் ஆர்வமும் பெருகும். நல்ல பல வளங்களும் ஏற்படும். இம் முறையில் தமிழ்நூல்கள் வளரவும், பிழைபாடின்றித் தனித்த தமிழ்ச் சொற்களில் நூல்கள் வெளிவரவும் இந்தாற் பதிப்புக் கழகத்தார் முயன்றிருக்கின்றனர். இந்தாற்றுண்டில் ஓரளவுக்குத் தமிழ் மிக நல்ல முறையில் கட்டிக்காத்து வளர்க்கப் படுகிறது என்றால், அது சைவ சித்தாந்தக் கழகத்தினால்தான் என்பது மிகையாகாது. நூல்களைப் பிழையின்றிக் கட்டிக்காத்து என்றும் நின்று நிலவுமாறு செய்து வருகின்றனர். புலவர் கட்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் கொடுத்து ஆக்கம் பயந்துகொண்டு வந்திருக்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட அரும்பெரும் இலக்கியங்கள் வெளிவரப் பல்வகை முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வந்திருக்கின்றனர். தொல்காப்பியம் முதல் இன்றுவரை கிடைத்திருக்கும் இலக்கியங்கள் எல்லாவற்றையும் செம்மைப்படுத்தி அழகுபடுத்தி மக்களிடத்தில் வந்து பயன்பெறுவதற்குக் கழகம் நல்லமுறையில் தொண்டு செய்திருக்கிறது. இவ்வளவு இலக்கியங்களும் இன்றும் நாம் கற்றறிந்துகொள்ளும் நிலையைய்தி இருக்கிறது. தொல்காப்பியம் 2500 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்டது. அதற்குப் பின்னால் எழுந்த சங்க இலக்கியங்கள், சமய இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள் ஆகிய எல்லாம் இன்றும் புரிந்து கொள்ளும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் தமிழ்ப் புலவர்கள் இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பைச் சிறிதும் சிதற விடாமல் காப்பாற்றி

வந்திருப்பதுதான். வேறு எந்தக் காரணமுமில்லை. இலக்கணத்தைக் காலத்துக் கேற்றபடி மாற்றிக்கொண்டு வந்திருந்தால் இக் காலத்தில் தொல்காப்பியமோ திருக்குறளோ நமக்குப் புரியாது. இலக்கணச் சிதைவுக்குத் தமிழ்ப் புலவர் சிறிதும் இடங்கொடுக்காது வந்துள்ளனர். இனியும் எக்காரணத்தாலும் இலக்கணக் கட்டுக்கோப்பைச் சிறிதும் சிதைய விடக்கூடாது. அதில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டால் அது வரவேற்கக் கூடியதே. தமிழ் மொழிபோல் உயர்தனிச் செம்மொழிகளாக விளங்கிய இப்ரூ, இலத்தின், கிரீக்கு, சமசுக்கிருதம் முதலியன இன்று ஏட்டு வழக்கில்தான் உள்ளன. தமிழ் ஏட்டு வழக்கிலும் பேச்சு வழக்கிலும் இருப்பதற்குக் காரணம் சொல்வாம் மக்களிடத்தில் குன்றுதும் குறையாதும் இருப்பதுதான். அச் சால் வளத்தைக் காப்பாற்றக் கழகத்தினர் அரும்பாடுபட்டு வருகின்றனர். மக்கள் மறந்த, மக்களுக்குத் தெரியாத, புரியாத, கண்ணில் புலப்படாத அரிய சொற்களை எல்லாம் அறிமுகப்படுத்திவைக்கும் பணியை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

தமிழ் தானே இயங்கக் கூடிய மொழி, தானே வளரக் கூடிய மொழி. புதிய பொருள்களுக்குப் பெயரமைப்புக் கண்டு பிடிக்க வெவ்வேறுன வேர்ச் சொற்களை ஒன்றுக் கூடியத்து மிக எளிதில் பெயர் அமைத்து விடலாம்.

ஆங்கிலத்திற்கோ அதனக்கொண்ட தனி வேர்ச் சொற்கள் இல்லை. பிரெஞ்சு, கிரீக்கு, இலத்தின் முதலிய மொழிகளில் உள்ளவற்றையே ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சிலர் தமிழும் ஆங்கிலத்தைப் போலப் பிறமொழிச் சொற்களைக் கடன் வாங்கலாம் என்று சொல்கின்றனர். குடும்பத்தில் கூடக் கடன் வாங்காத அளவுக்குக் குடும்பம்! நடத்துவதே செயற் பாலது. எதைத் தமிழ் செய்யமுடியாதோ அது பிற மொழியில் இருக்குமானால் அவ்வறிவையும் அதற்கேற்ற சொற்களையும் கடன் வாங்குவதில் தவறில்லை. ஆனால் தமிழில் அப்படி வளம் சூறைந்த சொற்கள் இல்லை. வளரக்கூடிய சொற்கள் ஏராளமாக உள்ளன. எனவே தமிழ்ச்சொற்களையே வழங்கி வருதல் வேண்டும். அப்போதுதான் சங்க இலக்கியங்கள் எப்போதும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியவையாய் இருக்கும். அத்தகைய சொல் லாக்கத்திற்குக் கழகத்தார் மிக்க அரும்பாடுபட்டுப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். நூல்கள் மூலம் சொற்களை அழுகுற எடுத்தானுகின்றனர்.

சிலர் தமிழ் தங்கள் அளவிலேயே நிற்கவேண்டும் என்கின்றனர். தங்கள் வளர்ச்சிக்கு மேல் தமிழ் வளரக்கூடாது என்கின்றனர். இது தவறு.

இலக்கியங்கள் சாதாரணமானவர்க்கும், கடைத் தெருவிலிருப்பவர்க்கும் தேவைதான். ஆனால் இங்குள்ள உரையாசிரியர்களைப் போன்ற பெரும்புலவர்கட்கும் இலக்கியங்கள் வேண்டாமா? நாட்டின் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் கத்தரிக்காய் விற்கும் கிழவியின் நிலைக்கா இறங்கிவரவேண்டும்? பயன்படுத்துவதை வேண்டுமானால் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள்; ஆனால் வெளிவருவதைத் தடை செய்யாதீர்கள். தனித்த தமிழில் எந்த நூலும் எந்த முறையிலேனும் வெளிவரட்டும். எடுத்துக் கொள்பவர் எடுத்துக் கொள்ளட்டும். இப்போது விரும்பப்படாத நூல்கள் அடுத்த தலைமுறையினர்க்கேனும் நன்கு பயன்படும்.

யார்யாரிடம் எந்தெந்த அளவுக்குப் பணிபுரியும் திறம் விளங்குகிறதோ அவை எல்லாம் பிறர்க்குப் பயன்பட வேண்டு மானால் சைவ சித்தாந்தக் கழகத்தின் மூலம் வெளிப்பட்டும். தமிழ்ப் புலவர்களுக்கு அந்த அளவுக்கு ஊக்கமளிக்கக் கழகம் இருக்கிறது. வழங்க வழங்கத்தான் சொற்கள் பதியும். இன்று பலர்வாயிலும் நல்ல தமிழ்ச் சொற்கள் வழங்குகின்றன. செந்தமிழும் நாப்பழக்கம். புலவர்கள் எல்லாம் ஊக்கம்பெற ஓர் ஊற்றுக் கோல் இருக்கவேண்டுமல்லவா? அப்படி ஊற்றுக் கண்ணைக் கீழ்ப்பது சைவ சித்தாந்தக் கழகம்.

பெருங்காப்பியங்களுள் ஒன்றுன் சூளாமணிக்கு உரை எழுதி வெளியிடுவது ஓர் அரும்பெரும் பணியாகும். இன்னும் இருபது ஆண்டுகள் வரை உரை எழுதாது விட்டுவிடுவோமே யானால், பிறகு பழைய காப்பியங்களுக்கும் நூல்கட்டகும் பொருள் எழுதுவோரே கிடைக்க மாட்டார்கள். இப்போதுள்ள புலவர்கள் எல்லாம் மேலெழுந்தவாரியாகக் கற்றவர்கள்; முறையாகக் கற்றவர் அல்லர். இப்படிப்பட்ட நூல்களுக்கு முறையாகத் தமிழ்கற்ற புலவர்களே உரை எழுதத் தக்கவர்கள். இவர்கள் அறிவு பாழாகுமுன்பு அதை நம் நூல்களில் வடித்திறக்கிக் கொள்ளவேண்டும். கழகத்துக்கு அறிமுகமாகாதவர்களுமின்னனர். அப்படிப் பட்டவர்களைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து அவர்கள் அறிவைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

எண்பதாண்டுக்கட்கு முன்பு, உ. வே. சாமிநாசையர், தாமோதரம் பிள்ளை முதலியோர் தமிழ் நூல்களைச் சேகரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் அப்போது ஈடுபடாமற்போ யிருப்பின் இவை நமக்கு இன்று கிடைத்திருக்கா.

இக்காலத்தில் சில பதிப்பகங்கள் புதிதாகத் தொன்றித் தமிழ்நூல்களை வெளியிடத் தொடங்கின. ஆனால் நூல்கள்

விலை போகாத காரணத்தால் அவை சோர்வுற்று விட்டன. என்ன நேர்ந்தாலும் நேரட்டும் என்று குறையாத தமிழ்ப் பற்றும் ஆர்வமும் கொண்ட திரு. சுப்பையா இள்ளை அவர்கள் நூல்களை வெளிக்கொணர்ந்து வருகின்றார்.

அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்வது ஒன்று உண்டு. சங்க இலக்கியங்களிலும், திருக்குறளிலும் உள்ள பல கருத்துக்களை, உவமைகளை ஓவியமாகக் காட்டி வெளியிடவேண்டும் என்பதே என் விருப்பம். அனிச்சம், வெட்சி, காந்தள் முதலிய மலர்களை நேரில் காணுதவர் படத்தைப் பார்த்தேனும் அவற்றின் தோற்றுத்தை உணர்வர். அவற்றை ஓவியமாகப் பார்த்துவிட்டு இலக்கியம் படித்தால் இலக்கியச் சுவை மிகுதிப்படும். இப்படிப் பட்ட முயற்சிக்கு அரசியலார் ஆதரவும் நிறையவேண்டும். கல்வி யமைச்சர் இங்கு இருந்திருப்பாராயின் அவருக்கு உணர்த்தி யிருப்பேன். எனினும் சமயம் வாய்க்கும்போது உணர்த்து வேண்.

முடிந்தவரை திருக்குறட் சொல்லோவியங்களை வண்ண ஓவியமாக வடித்துக்காட்டவேண்டும். பைபிளைப் போலப் படம் நிறைந்திருப்பின் மேலெழுந்தவாரியாகப் படிப்போர்க்கும் எளிதில் கருத்துவிளங்கிவிடும். புலவர்களும் தங்களாலான பணிபுரிய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாப் புலவர்களின் அறிவும் ஒன்று சேர்ந்தால்தான் தமிழகத்தின் அறிவாக மாறும். எல்லாத் தமிழறிவையும் பெற்றவர் எவருமிலர். சிறு துளிகள்தாம் பெருவெள்ளமாக மாறும். அத்தனை அறிவும் சேர்ந்து சைவசித்தாந்தக் கழகத்தின் மூலம் வெளிவருமாயின் அறிவு வெள்ளம் நாடெடங்கும் ஆரைகப் பாடும்; ஆறுகள் சிற்றுறுதுகளாகவும் கால்வாய்களாகவும், வாய்க்கால்களாகவும் பிரிந்து பாய்ந்தோடிப் பயிர்கள் செழிக்கச் செய்யும். அவ்வாறே நல்ல கருத்துக்கள் எல்லாம் மக்கள் மனத்தில் பதிந்து நல்ல பண்பாடு வளரும்.

மனித நாகரிகத்தை வளர்ப்பது அறிவியல் எனில் பண்பாட்டை வளர்ப்பது இலக்கியம் என்னாம். அன்பு வளர, ஆத்திரம் குறைய, ஆர்வம் வளர, விலங்குணர்ச்சி குறைய, சுகை வளர, இரக்கம் வளர, உள்ளம் பண்பட இலக்கியம் தேவை. தோலாமொழித் தேவர் ஒரு கதையைக் கருவியாகக் கொண்டு இலக்கிய இன்பத்தை அளிக்கிறார். ‘எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காணபதறிவு’ என்னும் குறள்மொழிப்படி ஏற்றவற்றை ஏற்று இன்பம் பெறுவோம். ஆயுந்தொறும் ஆயுந்தொறும் இன்பம் தருவது தமிழ். ஜம்பொறி மூலம் நாம் பெறுமின்பத்தை வற்றுமல் குன்றுமல்

தொடர்ந்து தருவது இலக்கியம். நாம் பெறவேண்டிய இன்பத் தைத் தருவது இலக்கியம். அவ்வின்பத்தை நாடும் நமக்காகப் பணியாற்றும் கழகத்தைப் பாராட்டி உரை செய்தனரித்த புலவர் களையும் பாராட்டுகிறேன். எங்கள் வாழ்வும் வளமும் மங்காது தமிழ் என்று சங்கே முழங்கு. அவ் வாழ்வு மலரப் புலவர் பெருமக்கள் உறுதுணை புரியவேண்டுமென்று கூறி அமைகின் றேன்.”

நன்றியுரை

கடைசியாக நன்றியுரை நவீன்ற கழக ஆட்சியாளர் திரு. வ. குப்பையா பிள்ளை அவர்கள் குறிப்பிட்டவை:

“இன்று சூளாமணி வெளியீட்டு விழா சிறப்புற நடைபெற்றது. அமைச்சர் உயர்திரு. பக்தவத்சஸம் அவர்கள் தலைமை தாங்கினர்கள். முடிவுவரை அவர் இருந்திருப்பின் எல்லார்க்கும் மனநிறைவா யிருந்திருக்கும். வேறு காரியம் இருப்பதால் இடையே போய்விட்டார்கள். ஆனால் உயர்திரு நீதிபதி ச. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் நூலை வெளியிட்டதோடு விழா முடியும் வரை இருந்து விழாவைச் சிறப்பித்திருக்கிறார். அவர்கள் இருவர்க்கும் கழகத்தின் சார்பில் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழிலுள்ள பத்துக் காப்பியங்களுள் சூளாமணி உள்பட ஆறு காப்பியங்கள் கழக வழியாக வெளி வந்துள்ளன. மற்ற நான்கு காப்பியங்களுள் நீலகேசி பேராசிரியர் சக்கரவர்த்தி நயினர் அவர்களால் பழைய உரையுடன் வெளி யிடப் பெற்றிருக்கிறது. மற்ற மூன்று காப்பியங்களும் நல்ல உருவில் கிடைக்கவில்லை. அவற்றையும் கிடைத்தவரை தொகுத்து வெளியிட விரும்புகிறேன். பெருமழைப் புலவர் அவர்கள் அண்மையில் நோய்வாய்ப்பட்டுத் தப்பியிருக்கிறார். அவர்களுக்கு இன்னும் நலம் தருமாறு இறைவனை வேண்டுவோம். அவர்கள் ஊதியம் எதிர்பார்த்துத் தமிழ்ப்பணி புரிபவர் அல்லர். அதனால்தான் உரை எழுதும் திறமை பெற்றிருக்கிறார். திரு. ச. அ. இராமசாமிப் புலவர் அவர்களுக்குக் காது சிறிது கேளாது. அதனால் கொடுத்த பணினதுவாயினும் அதை ஆழந்து செய்வார். தமிழ்ப்புலவர்கள் வரலாற்றை யெல்லாம் 26 பகுதிகளில் எழுதியுள்ளார். தமிழ்ப் புலவர் அகரவரிசையை மூன்று பகுதிகளில் எழுதித் தந்துள்ளார். ஆயிரம் கதை களுக்கு மேல் தொகுத்தனித்துள்ளார். என் கருத்தையெல்லாம் புலவர்கள் நிறைவேற்றித் தருகிறார்கள். இப்போது இராமசாமிப் புலவர் அவர்கள் உரைகளில் வரும் மேற்கோள் கதைகளை எல்லாம் தெளிவுபடுத்தித் தர முனைந்திருக்கின்றார். இவர்கள் நமக்குக் கிடைத்தது ஆண்டவன் அருள். இப்படிப்பட்டவர்கள்

இன்னும் ஆங்காங்கு இருக்கலாம். ஆனால் அவர்களிடம் தொடர்பில்லை. இருக்குமாயின் அவர்கள் ஆற்றலையும் பயன் படுத்தி நல்ல நால்களை வெளியிடலாம்.

அன்பர் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார். அவையெல்லாம் என் மனத்திலுமுண்டு. அவற்றைச் செயலாக்குவதற்கு ஆட்களும் சூழ்நிலையும் அமையாமையால்தான் அவை நிறைவு பெறவில்லை. ஆனால் சில ஆண்டுகளாக இறைவன் யான் எண்ணிய எண்ணங்களைக் காலம் தாழ்த்தேனும் நிறைவேறும்படி செய்துவருகிறான். எனவே அவர்களிய கருத்துக்களும் முற்றுப்பெறும் என நம்புகிறேன். இப்போது அரசாங்கமும் உதவிசெய்ய முன்வந்திருக்கிறது. சூளாமணிக்குக்கூட மத்திய அரசு சிற்று உதவி புரிந்திருக்கிறது. அதற்கு, முன்னைய கல்வியமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முன்னின்று முயற்சி எடுத்தார். பல்லாவரத்தில் மறைமலை அடிகளின் மாளிகை ஏலத்தில் போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருந்தது. திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களை அணுகினால். அவர் மத்திய அரசுக்கு விண்ணப்பம் செய்யும்படி கூறினார். அவ்வாறே செய்தோம். மத்திய அரசினர் 25,000 ரூ. உதவிக்கொடையளித்தனர். சென்னை யரசும் 10,000 ரூ. அளித்துள்ளது. மீதிச்செலவுகளைக் கழகம் ஏற்றுக்கொண்டு அடிகளார் மாளிகையை நாட்டில் உள்ள அணைவரும் கண்டு களிக்கும் கலைக்கோயிலாக மாற்றப்போகிறது. அண்மையில் இராமகிருஷ்ண மடத்திற்காக நமது அரசாங்கம் ஒரு நாளூரியரம் ரூபா கொடுத்திருக்கிறது. அரசாங்கம் நினைத்தால் எதுவும் செய்ய முடியும். அதனால் உங்கள் வழியாக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திரு. ஆறுமுக முதலியார் இப்போது பழனியில் உள்ள பண்பாட்டுக் கல்லூரிக்கு முதல்வரா யிருக்கிறார். அவர் இங்கு வந்து சொற்பொழிவாற்றியமைக்கு மிகவும் நன்றி. திரு. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் சட்டசபையில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக இருக்கிறார். இனி, சட்டசபையில் தமிழ் முழங்கும். திரு. பெருமாள் முதலியார் சைதை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி முதல்வர். நல்ல உள்ளமுடையவர். தூயதமிழ்ப் பற்றுடையவர். தமிழ்லேயே எல்லாப் பாடங்களையும் கற்றுத் தரவேண்டுமென முயன்றுவருகிறார். அவர் எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துவதற்கேற்ற வாய்ப்புக்கஞ் மூள்ளன். சொற்பொழிவாளர் மூவருக்கும் கழகத்தினரின் நன்றியைத் தெரிவிக்கிறேன்.

இன்றைய விழாவில் நீதிபதிகள் ஐவர் காட்சியளித்தனர். இது தமிழ்நாட்டில் ஒரு பெரு வெற்றியாகும். உயர்நீதி மன-

நத்தில் தமிழ் புகுந்துவிட்டது. இனி எங்கும் தமிழ் வழங்கும். இன்று போலவே இதே இடத்தில் 7-2-1962இல் சட்டவியல் (Jurisprudence) வெளியீட்டுவிழா நடந்தது. அப்போதும் உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் ஐவர் வந்திருந்தனர்.

கழகம் சங்கவிலக்கியங்களையும் காப்பியங்களையும் வெளியிட்டு விட்டது. தொல்காப்பியத்தின் உரைகளை இப்போது வெளியிட்டுக் கொண்டு வருகிறது. சிற்றிலக்கியங்களை எல்லாம் வெளியிடத் தொகுத்தும் வருகிறது. விரைவில் சிற்றிலக்கிய ஆரூவது மாநாடு தொடங்கவிருக்கிறது.

இனித் தமிழ் நன்கு வளரும்; தனித்தமிழ் ஒங்கும். வந்திருந்த எல்லார்க்கும் கூட்டத்தைச் சிறப்பித்தமைக்காக என்மனமுவந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அருட்கவி சேதுராமன் அவர்கள் நாட்டுப் பாடல்பாடவிழா இனிது முடிவுற்றது.

சூளாமணி உரை வெளியீட்டு விழா வாழ்த்துக்கள்

தமிழ்மொழியின் வரலாற்றுச் சிறப்பு மிகுந்த இச் சீர்மிகு செயலினைக் கண்டு வியந்து மகிழ்ந்து பாராட்டுகின்றேன்.

—மயிலை சிவமுத்து, சென்னை.

உரையாசிரியர்கள் திரு. கருப்பக்கிளர் இராமசாமிப் புலவர் அவர்களையும் பெருமழைப் புலவர் திரு. சோமசுந்தரனார் அவர்களையும் பாராட்டும் விழா இனிது நடைபெறுக. தமிழ் பல்லாற்றுனும் வளர்ந்துவரும் இக்காலத்தில் அத் தமிழ்நினர்களின் தொண்டு மேன்மேலும் பயன்படுவதாக.

—மு. வரதராசன், சென்னை.

தோலா மொழித்தேவர் சூளா மணியுளத்தின் ஏலா இருளிரிக்கும் என்றறிந்தே - பாலாரும் நீர்ப்பிரிக்கும் அன்னமென நீருரைசெய் தேபதித்தார் ஆர்வமிக்க நற்கழகத் தார்.

தென்னிந் தியசைவ சித்தாந்த நாற்பதிப்பின் உன்னும் புகழ்பெற்ற ஒண்கழகம் - மன்னும் பலபணியுஞ் செந்தமிழ்க்குப் பார்த்தியற்றிச் செல்வ நலமணிந்து வாழ்க்கெந்து நாள்.

—புலவர் ‘அரசு’ சென்னை.

இவ்வருங் காப்பியத்தின் உரை வெளியீட்டு விழா, சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் ஆற்றிவரும் சீரிய பணிக்கு மற்று மோர் அணிகலனுகும்.

—தாமோதரன், B.Sc. ELEC.B.Sc. MECH. (DURHAM) M.I.E.E.
(LOND.) M.I.E., கோவை.

சூளாமணியைச் சுவைத்தற்கு உரை மிகவும் தேவை. இரு பெரும் புலவர்களைக் கொண்டு செய்வித்து, அதனை அச்சிட்டு வெளியிடும் தங்கள் பணியைப் பாராட்டுகிறேன்.

—ஈப்பிரமணியம், M.A.PH.D. (IND.U.S.A.) திருவனந்தபுரம்.

விழா இனிதே நிகழ்ந்தேறவும் கழகத்தின் தமிழ்ப்பணி மேன்மேலும் சிறந்தோங்கி இலங்கவும் ஆலவாய் அவிர்ச்சடையண்ணலின் திருவருளை வழுத்துகின்றேன்.

—கருமுத்து தியாகராசன், மதுரை.

தமிழன்னையின் முடிமணியாம் “சூளாமணி”யை உரை யுடன் வெளியிடுவதன் மூலம் மங்கி இருந்த மணிஒன்றை மாட்சி யுடன் விளங்கச் செய்திருக்கிறீர்கள். இனிச் சூளாமணி தமிழறிந்தோர் உள்ளங்களில் எல்லாம் ஒளிரும் மணியாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

—யா. சண்முக ஈப்பிரமணியம், மாவட்ட நடுவர், திருப்பத்தூர்.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடுடைய நம் கழகம் நீட்டியில் வாழ்க. என்றும் இறவாமல் நின்று புத்தம் புதிய வண்ணதான் மலர்களைத் தமிழன்னையின் திருவடிகட்குச் சூட்டி இன்புறுக.

—அ. வேங்கட்ராமன், திருவையாறு.

மற்றும் கீழ்க்கண்ட பெருமக்களிடமிருந்தும் வார்த்துச் செய்நிகள் வந்துள்ளன.

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்; ம. பொ. சிவஞானம், சென்னை; அ. மு. பரமசிவானந்தம், M.A., M. Litt. சென்னை; S. மீனாட்சிசுந்தரம், B.A., L.T., ஈரோடு; இராமசாமியடிகள், சாந்த விங்கத் திருமடம், பேரூர்; இ. வெ. சோமசுந்தரம், பி.ஏ., பி.எல். (டிப்); ஆலாலசுந்தரம் செட்டியார், M.A.; சென்னை; மணவாளராமானுசம், சென்னை; ம. இராமச்சந்திரன் செட்டியார், கோவை; சு. சுந்தரமூர்த்தி, தஞ்சை; தணிகை உலகநாதன், மொ. அ. துரை அரங்கசாமி, M.A., M.O.L. PH.D. மதுரை; வித்துவான் நா. ப. தணிகை அரசு வாலாசாபாத்.

— அருட்புக்கும்

(4—3—1962 சிவராத்திரி நன்னாள்)

குறிப்பு : இவ்வருளுங்சற்றிருப்பதிகம், சிவனிராவன்று தேவார ஒளிநெறி, தேவார ஒளி நெறிக் கட்டுரை முதலிய செங்கெந்தி நூல்களின் சிரிய ஆசிரியரும், திருமூர்கன்றிருவடிப் பேற்றினருமாகிய நற்றவத்தர் ராவ்பஹதூர், வ. சு. செங்கல்வராய் பிள்ளையவர்களின் வளமைனக் கண்ணுள்ள பூசையிடத்து அவர்தம் திருமுன் அருட்கவி. சேதுராமன் அவர்கள் வாயிலாக வெளிப்போங்ததாகும். சிவனிராப் பேற்றில் இது போன்ற செந்தமிழ் அருட்பாக்களோதி ஊனுறக்கங் கொள்ளாது ‘யாவர்க்கு மேலாம் அளவிலாச் சிருட்டை’ சிவபெருமானின் கழலினை யுள்ளிக் கைகூப்பித் தலை வணக்கித் தொழுவதே தவப்பேறும் சிவனிரா நோன்புமாகும்.

திருக்கூடியோய நாதர் பதிகம்

ராகம் : எரிகாம்யோஜி] (திருத்தாண்டகம்போல) [குத்தாங்கம்

1. நாட்டையெலாம் நன்குபரி பாவிப் பான்காண்
நமசிவய மந்திரமாம் நாமத் தான்காண்
கேட்டையெலாம் அடியோடே கெடுவிப் பான்காண்
கேதகைய பூப்புளையாக் கொள்கை யான்காண்
எட்டையெலாங் தமிழ்மொழியால் வைகை யூடன்
றெதிரேறச் செய்தவன்காண் எங்கள் கோன்காண்
பாட்டையெலாங் கேட்டுருகிப் பரிசே சுயும்
பரிசினன்காண் கயிலையிலெம் பரமன் றுனே.
2. கவுரிமனே கரியுமையாள் கணவன் றுன்காண்
கங்கையெனும் நங்கைமூடிக் கண்வைத் தான்காண்
பவுரிமிக்க கொண்டாடும் பக்கு வன்காண்
பரமபதத் திறையாளோர் பாகத் தான்காண்
கவுரியர்தங் குலத்தரசு செலுத்தி னுன்காண்
கண்மூன்றுக் கதிர்மதிதீக் கொண்ட வன்காண்
சவுரியத்தால் எண்வீரம் செய்த வன்காண்
சங்கரன்காண் கயிலையிலெங் தானு தானே.
3. தோடியைந்த காதுடைய தூய வன்காண்
தும்பையும்வெள் ளருக்குமணி முடியி னுன்காண்
ஏடியைந்த மலர்க்கொன்றை மாலை யான்காண்
எச்சனையுந் தக்கணையுந் தண்டித் தான்காண்
மாடியைந்த வெல்கொடியொன் றுடைய வன்காண்
மாத்திறையிற் புரழுன் றும் எரித்த வன்காண்
கோடியைந்த கொடுமுடித்தென் கயிலை யான்காண்
கோதிலிகாண் கயிலையிலெங் கோமான் றுனே.

4. சுரச்சதியின் தனநாசி கொய்த வன்காண்
 சந்திரனை ஒருகாலாற் நேய்த்த வன்காண்
 திரச்சரர்தம் பதிக்குயிலைச் சிறகட்டான்காண்
 செங்கதிரோன் பல்தகர்த்த சேவ கன்காண்
 வரச்சதையைக் கொணர்ந்ததிற்கு வைந் தேயன்
 வாட்சிறகைக் கொய்தவன்காண் மாமன் தக்கன்
 சிரச்சமையை வெட்டியச் மாச்செய் தான்காண்
 தென்னவன்காண் கயிலையிலெம் தேவன் ரூனே.

5. குலியாணி யம்மையிரு கண்ணீணமூடக்
 கரோருகத்திற் கங்கையினை வருவித் தான்காண்
 அலியாண்பெண் ஸிவைவழுன் ரூப் அமைந்த வன்காண்
 அவையனைத்தும் அல்லாமே ஆன வன்காண்
 எலியான மாவலிக்கே அருள்செய் தான்காண்
 சுரைந்து தோருடைய ஜம்மு கன்காண்
 குலியான காலத்தில் துன்பம் தீர்க்கும்
 கருத்தன்காண் கயிலையிலெங் கடவுள் தானே.

6. சுருட்டியல் கிளைப்பாயாக் கொண்டு சென்ற
 தூர்த்தனிடத் தினினின்று கேழு லாகி
 வெருட்டியதை மீட்டுவந்த விறல்கொள் மீனி
 வேதத்தை மீனைகி மீட்ட செம்மல்
 திருட்டைய னுப்பெண்ணைய் தயிர்பால் உண்ட
 திருமால்கண் மலரிட்டுப் பூசை செய்த
 அருட்டிறஞ்சேர் திருவீழி மிழலை யான்காண்
 அரனவன்காண் கயிலையிலெம் அம்மான் ரூனே.

7. பைரவியின் வலப்பாகம் பறித்த வன்காண்
 பாதாதி கேசாந்தம் அழகி யன்காண்
 கைரவினித் திருவல்லிக் கேணிக் கண்மைக்
 கயபமயிலைக் காபாலிப் பெயரி னுன்காண்
 வைரவர்கள் எண்மர்க்குந் தலையா னேன்காண்
 மாதிரமே அம்பரமா வஸனித் தான்காண்
 தைரவிபோல் தேசிலகு மேனி யான்காண்
 தண்ணெனிகாண் கயிலையிலெஞ் சம்பு தானே.

8. சாமாதா வராய்த்தக்கன் தனக்குற் றுன்காண்
 தந்தையொடு தாயாகுந் தத்து வன்காண்
 கோமாதா மேனியிலோர் கூறுற் றுன்காண்
 கும்பிடுவார் குடிமுழுதாள் கொள்கை யான்காண்

பூமாதா கைவணங்கும் புண்ணி யன்காண்
 பூதிபுனை புண்டரத்துப் பொலிவி னன்காண்
 சீமாதா பார்வதிக்கோர் தெய்வந் தான்காண்
 தேனவன்காண் கயிலையிலெலம் செல்வன் ரூனே.

9. குறிஞ்சிஇரா கங்கேட்கில் உருகு வான்காண்
 கொற்றவன்காண் மன்மதனைச் செற்ற வன்காண்
 குறிஞ்சியதை வில்லாகக் கோட்டி னன்காண்
 கூற்றுதைத்த ஏற்றத்தெங் கூத்தி னன்காண்
 குறிஞ்சிப்பண் கொண்டபல தேவா ரங்கள்
 கூறுவார் திருவுளத்தே குடியா வான்காண்
 குறிஞ்சிநறுந் திணைபயில்வார் ஒன்று கூடும்
 குன்றகமாம் கயிலையிலெலம் குரவன் ரூனே.
10. தேசிலைப் பொருளானைத்தும் சிட்டித் தான்காண்
 திருமாலாய் நின்றவற்றைக் காப்ப வன்காண்
 மாசிரிய மற்றவற்றைத் துடைப்ப வன்காண்
 மறைத்தலொடும் அருளுதலும் இயற்று வான்காண்
 ஆசிரிய னுய்கால்வர்க் கறமா வின்கீழ்
 அன்றுரைசெய் தென்முக(ம்)நோக் கறவன் ரூன்காண்
 வாசியென வாடியுவினை நடத்து வான்காண்
 மறையவன்காண் கயிலையிலெலம் மன்னன் ரூனே.
11. சீராக நால்வருணம் செய்வித் தான்காண்
 திகழ்நாலாம் ஆச்சிரமம் தெரிவித் தான்காண்
 காராக அருள்மழையைப் பொழிகின் ரூன்காண்
 கற்றவர்தம் கருத்துக்கும் அரிய வன்காண்
 நேராக அடியவர்முன் நிற்ப வன்காண்
 நெஞ்சினால் நினைப்பாரைக் கைவி டான்காண்
 வாராக மாயிரியும் அறிய வொண்ணு
 மலைக்கனல்காண் கயிலையிலெலம் வள்ளல் தானே.
12. ஆனந்த பைரவியோர் அங்கத் தான்காண்
 ஐந்தெழுத்தின் உட்பொருளாய் அவிர்கின் ரூன்காண்
 தானந்த மானதொரு வடிவி னுன்காண்
 தலையாய எண்மூர்த்தம் தாங்கு வான்காண்
 மானந்த அயற்கறிய வொண்ணு னுகி
 மலரடியை நீட்பித்த மாயத் தான்காண்
 கானந்தன் செவிகேட்கக் கந்தர் வர்ப்புண்
 காதினன்காண் கயிலையிலெங் கள்வன் ரூனே.

(பதிகம் முற்றம்)

குறிப்பு : இப்பதிகத்தில் நாட்டை, கெளரி மனோஹரி, தோழி, ஸரஸ்வதி, கல்யாணி, சுருட்டி, பைரவி, சாமா, குறிஞ்சி, தேசி, ஸ்ரூபாகம் ஆந்த பைரவி ஆகிய பன்னிரண்டு ராகங்களின்பெயர்களும் முறையே பன்னிரண்டு பாடல்களின் தொடக்கத்து அமைந்துள்ளமை கவனிக்கற் பாலது.

முக்கிய குற்ப்புக்கள்

பாடல் 1. கேதகையழு - (தாழம்பூ. “கேதகையழு”-திருப்புகழ் புனையாக் கொள்கை - தாழம்பூ சிவபிரானின் திருமுடியைக் கண்டதாக நாரதரிடம் பொய்யுரைத்ததால், அப்புவைச் சிவ னார் அணிவதில்லை யென்பது புராணம். பரிசு - வெகுமதி. பரிசு - தன்மை.

பாடல் 2. நங்கை - நங்கையை. பவுரி - ஒருவகைக்கூத்து. பரமபதத்துஇறை-திருமால். சவுரியர் - பாண்டியர். கதிர் மதி தீ - சூரியன், சந்திரன், அக்கினி. சவுரியம்-வீரம். எண் வீரம் - அட்டவீரச் செயல்கள்.

பாடல் 3. மாடு - இடபம். கோடு - உச்சி. தென்கயிலை - காளத்தி, திருச்சிராப்பள்ளி, திருக்கோணமலை. கோதிலி - குற்ற மற்றவன்.

பாடல் 4. திருச்சுரர்தம் பதிக்குயிலை - (அமிருதம் உண்டதால்). நிலைத்திருக்கும் தேவர் தலைவனும் (இந்திரனும்) குயிலை. வரச்சுதை - மேலான அழுதம். வைந்தேயன்-விந்தை புதல் வனும் கருடன். வாள் - ஒளி பொருந்திய. அசமா - ஆடாக. தென்னவன் - “தென்னுடைய சிவன்”; பாண்டியன் எனி னுமாம்.

பாடல் 5. இருகண்ணை - சிவனுரின் கண்களை. கரோருகம்-நகம். கங்கை வருவித்த கதை திருவண்ணாமலைப் புராணத்திற் காண்க. கலி ஆனகாலம் - துண்பம் மிக்க காலத்தில். கலி- கலியுகம் எனலுமாம்.

பாடல் 6. தூர்த்தன் - ஹிரண்யாக்ஷன். கேழல் - பன்றி. மீனி- வலியுடையோன்.

பாடல் 7. பைரவி - பார்வதி. கைரவினி - திருவல்லிக்கேணி யிலிருக்கும் அல்லிக் குளமாம் தீர்த்தம். அண்மை - அருகி னுள்ள. கயம் - (தாமரைக்) குளம். வைவரவர்கள் எண்மர்- அட்டபயிரவர். மாதிரம் - திக்கு. அம்பரம் - ஆடை. வலி- னிதல்- உடுத்தல். தைரவி - தைமாதச் சூரியன் (மகர- கவி என்பர் வடமொழியார்).

பாடல் 8. ஜோமாதா - மாப்பிள்ளை. தக்கன் தனக்கு மாப்பிள்ளையாய் உற்றவன். கோமாதா - பார்வதி “கோமாதாகுஹ ஜங்மஸ்” - லலிதா ஸஹஸ்ர நாமம். கோமாதா - பச என அமாம். பசவின் திருமேனியில் எல்லாத் தேவர்களும் இருப்பதாகச் சாத்திரம். பூமாதா - பூமி தேவி. பூதி - விபூதி. புண்டரம் - நெற்றி. சீமாதா-“பூமாதா”-லலிதா ஸஹஸ்ர நாம ஆரம்பம்.

பாடல் 9. குறிஞ்சி - ஓரிராகம். குறிஞ்சி - மலை. கோட்டினை - வலைத்தான். குறிஞ்சிப்பண் - இதற்குரிய ராகம் சுருட்டி. குறிஞ்சித்திலை - குறிஞ்சி (மலை) நிலத்திற்குரியனவாம் முதற் பொருள், உரிப்பொருள், கருப்பொருள்

பாடல் 10: தேசு இலக எனப் பிரிக்க: மாசு இரிய-குற்றம் நீங்க. தென்முகம் நோக்கு அறவன் - தட்சினை மூர்த்தி. வாசி - குதிரை. வாடு - பிராணவாடு.

பாடல் 11. சீராக - சிறப்பாக. கார் - மேகம். வாராகம் - வரா கத்தின் நீட்டல் விகாரம். மலைக்கனல் - கனல்மலை; திரு வண்ணமலை.

பாடல் 12. ஆநந்தபைரவி - இன்பவடிவியாம் இறைவி, தான் அநந்தமான - தானே முடிவான. எண்மூர்த்தம் - அட்ட மூர்த்தம் - நிலம், நீர், தீ, காற்று, விண், கதிர், மதி, உயிர் என்பன. மால் நந்த - அகந்தை மயக்கம் ஒழிய. நீட் பித்த - கீழ்நோக்கி நீளச் செய்தருளிய. கானம் தன் செவி கேட்க எனப் பிரிக்க. கந்தர்வர்ப் பூண் - கந்தர்வர் களைப் பூண்ட. அச்வதரர், கம்பளர் என்னும் இரு கந்தர் வர்களையும் சிவனைர் எப்போதும் காதிற் குண்டலங்களாக (இசைப் பிரியராதலின்) அணிந்துள்ளன ரென்பது வரலாது. கள்வன் - “உள்ளங் கவர் கள்வன்”-சம்பந்தர்.

(குறிப்புரை முற்றும்)

தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கம், திருநெல்வேலி தமிழ்ப்புலவர் மாணவர் தேர்வு

1962 பிப்ரவரித் திங்களில் சென்னை மாநிலத்திலுள்ள பல புலவர் கல்லூரிகளிலும் சென்னைப் பல்கலைக் கழக வித்துவான் பட்டத்தேர்வு வகைக்குப் பயின்றுவரும் மாணவர்களை ஊக்கும் வகையில் 1951 முதல் இச் சங்கத்தார் நடத்திவரும் தமிழ்ப் புலவர் மாணவர் தேர்வில் இவ் யாண்டு,

	விண்ணப்பித்தவர்	எழுதியவர்	தேறியவர்
வித்துவான் புகுமுகம்	2	2	2
,, முதனிலை	44	40	28
.. இறுதினிலை	62	44	23

இவர்களில் ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் முதற்றகுதியில் தேர்ந்த முதல் மூவருக்கும் ரொக்கப் பரிசுகள் குறித்தபடி வழங்கப் பெறும். இவர்களுக்கும் மற்றும் தேர்ந்தவர்களுக்கும் தகுதித் தாள்கள் வழங்கப்பெறும்.

வித்துவான் புகுமுகம்

1. ச. நாராயணன், திருவள்ளுவர் செந்தமிழ்ப்புலவர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி. முதற் பரிசு ரூ. 20.
2. மு. அருணசலம், திருவள்ளுவர் செந்தமிழ்ப்புலவர் கல்லூரி, திருநெல்வேலி. 2-ஆம் பரிசு ரூ. 15.

வித்துவான் முதனிலை

3. R. பாகிரதி, K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள். முதற் பரிசு ரூ. 40.
10. V. செந்தில்நாயகம், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள். 2-ஆம் பரிசு ரூ. 30.
33. மா. நவீந்தகிருட்டினன், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு. 3-ஆம் பரிசு ரூ. 20.

வித்துவான் இறுதினிலை

9. P. நடேசன், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள். முதற் பரிசு ரூ. 50.
3. A. சோமசுந்தரம், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள். 2-ஆம் பரிசு ரூ. 35.
32. சே. இராமன், சாந்தலிங்க அடிகள் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர். 3-ஆம் பரிசு ரூ. 25.

தமிழ்புலவர் மாணவர் தேர்வு

நடங்க

வித்துவான் முதனிலை

முதல் வகுப்பு

4. B. சம்பந்தம், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.
28. பெ. சுந்தரராசன், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

இரண்டாம் வகுப்பு

1. S. K. முருகன், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.
6. M. அழகப்பன், " "
8. M. ரெத்தினம், " "
13. K. நாகரெத்தினம், " "
14. R. சீதாலெட்சுமி, " "
17. S. உத்தமசீலன், " "
18. K. வடிவேலு, " "
29. ம. சக்திவேல், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.
32. கி. பால்ராசா, " "
35. இரா. இராமசாமி, " "
36. சா. பன்னீர்செல்வம், " "
37. ச. வைரமணி, " "
38. இரா. முத்துசாமி, " "

மூன்றாம் வகுப்பு

2. N. K. வெங்கடேசன், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.
7. M. குப்புசாமி, " "
12. C. மரியம்மாள். " "
15. M. முருகப்பிள்ளை, " "
16. C. சீனிவாசன், " "
20. சி.கி. கண்ணம்மாள், சாந்தலிங்க அடிகள் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.
22. இரா. சகுந்தலா, " "
30. இரா. செங்கோட்டுவேலன், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.
39. இரா. தங்கசாமி, " "
40. சி. காளிச்சாமி, வேட்டைக்காரன் புதூர்.

வித்துவான் இறுதிநிலை

முதல் வகுப்பு

18. சோ. இராசமாணிக்கம், பல்கலைக் கல்லூரி, தருமபுரம்.
55. சொ. பூரவாஜ், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.
57. தி. சீனிவாசன், " "
60. R. நாகராசன், " "

இரண்டாம் வகுப்பு

19. சி. சொக்கலிங்கம், பல்கலைக் கல்லூரி, தருமபுரம்.
 37. இர. சாவித்திரி, சாந்தலிங்க அடிகள் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.
 53. மு. நெடுஞ்செழியன், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.
 56. V. K. ஆறுமுகம், " "

மூன்றாம் வகுப்பு

6. C. சபாநாயகம், K. V. S. S. கல்லூரி, திருப்பனந்தாள்.
 8. K. K. கலீயபெருமாள், " "
 29. கு. சபாநாதன், சாந்தலிங்க அடிகள் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.
 45. ம. சகுந்தலா, " "
 61. S. சுந்தரராசன், அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.
 10. சண்முகபாலன், பல்கலைக் கல்லூரி, தருமபுரம்.
 23. மாணிக்கவாசகம், " "
 27. M. பாலசுப்பிரமணியன், " "
 31. அ. சாமியப்பன், சாந்தலிங்க அடிகள் தமிழ்க் கல்லூரி, பேரூர்.
 36. ந. பழனிசாமி, " "
 38. பா. நா. அரங்கநாயகி, " "
 51. மு. க. முத்தையா, அரசர் கல்லூரி, திருவையாறு.

திருகெல்வேலி, }
 3 - 4 - '62 }

அ. க. நவநீதகிருஸ்னன்,
 தெர்வுப் பொறுப்பாளர்,
 தென்னிந்தியத் தமிழ்ச் சங்கம்.

சீர்மையார்

【நாஞ்சில், திரு. கா. கணபதி】

உலக அரங்கில் ஒனிர்தரு சைவ
 நெறிசார் பயனை அறிவுடன் கற்று
 அன்புப் பணியை மன்பதைக் காற்றி
 நற்றமி முதனில் சொற்றிறங் கொண்டு
 கலைபயில் தெளிவுடன் கட்டுரை வன்மையும்
 பழகும் பான்மையும் பாங்குற ஓர்ந்து
 விளையும் பயிரென வெல்வது நோக்காய்
 தமிழைத் தக்க வழியெலாம் போற்றி
 செம்மையும் செழுமையும் மெய்ம்மையும் பேணி
 ஒன்று உலகத் துயர்ந்த புகழைப்
 பெறுவோர் எவரோ அவரே
 செந்தமிழ் நாட்டின் சீர்மையர் காணே.

சங்காலச் செய்யுள் நடை

[திரு. ச. கணபதி முதலியர், எம். ஏ., எல். டி.]

(செல்வி, சிலம்பு நடை, பரல் எ; நடுகழும் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆங்கில மொழியில் வல்லுநரும் தங்களது இலக்கியத்தை இருக்குறபடுத்திக்கூறுவர். ஒன்றைத்துக்கொட்டு செய்யுள் (Subjective Poetry) என்பர். அஃது தன்னுணர்வு அல்லது தற்காப்புச் செய்யுள் என வழங்கப்படும். பிறதொன்றினைப் புறச்செய்யுள் என்பர் (Objective Poetry). அஃது பிறர் உணர்வு அல்லது பிறர் சார்புச் செய்யுள் என வழங்கப்படும். இப்பாகுபாடு சொல்லவில் மேல்நோக்கில் ஒருவாறு தமிழ்ப் பிரிவோடு ஒத்துக் காணப்பட்டும் ஆய்வுக்கிண் முற்றிலும் மாறுபாடுடையது என்பது தெள்ளிதற் புலனுகும். புலவன் புறாலை அனுபவத்தில் உணர்ச்சியில் தலைப்படாது தன் ஊள்ளத்தினுள்ளே ஆழந்து தன்னினப்பற்றி, தன் இன்ப துன்பத்தைப்பற்றி, தன் னுணர்ச்சியைப்பற்றி, தன் எண்ணத்தைப்பற்றி, தன் அனுபவத்தைப்பற்றிக் கூறுவது அகப்பாடல் அல்லது தன்னுணர்வுப் பாடல் (Personal poetry or self-expression or delineation) எனப்பெறும். புலவன் புறாலைகில் புகுந்து மக்களொடு பொதுவில் கலந்து, நிகழ்ச்சிகளில் படிந்து மக்களின் உணர்வுகளை, அனுபவங்களை, கோட்பாடுகளை, சிக்கல்களைக் கூறுவது புறப்பாடல் அல்லது புறாணர்வுப்பாடல் (Impersonal or Poetry of representation or Creation) எனப்பெறும்.

“ In a broad way poetry may be divided into two classes. There is the poetry in which the poet goes down into himself and finds his inspiration and his subject in his own experiences, thoughts and feelings. There is the poetry in which the poet goes out of himself,mingles with the action and passion of the world without and deals with what he discovers there with little reference to his own individuality. The former classes we call personal or subjective poetry or the poetry of self-delineation and self-expression. The latter we may call Impersonal or Objective poetry, or the poetry of Representation or Creation.”

தமிழ்ப் புலவன் குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் என்ற ஜிவகை நிலங்களிலும் தலைவன் தலைவி கூடியும் ஊடியும்

பிரிந்தும் நடாத்துகின்ற அகவொழுக்கத்தை அகப்பாடல்களில் கூறினான். ஆங்கிலப் புலவனின் அகப்பாடல்கள் இப்பொருள்களில் வருமாறில்லை என்பதை அறிதல் வேண்டும். தன்னுணர்வு அகப்பாடல்களை ஆங்கிலப் பெரும்புலவர்கள் தனி இசைப் பாடல்கள் (Lyrics) என்பர். இப்பாடல்கள் தனிப்பாடல்கள்; இசைக்கருவியின் துணைகொண்டு பாடப்பெறுவன். ஆனால் இஞ்ஞான்று இத்தனிப் பாடல்கள் இசைக்கருவி கொண்டு பாடப்பெறுவதில்லை. அவை இலக்கியப் பாடல்களாகவே கொள்ளப்படுகின்றன. எனவே அவை இலக்கியத் தனிப் பாடல்களாக (Literary Lyrics) இக்காலத்தில் மினிர்கின்றன. இத் தன்னுணர்வுத் தனிப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வோர் உணர்ச்சியின் அடிப்படையில் ஏழுவன. ஆதலின் அளவில் நீண்டிருப்பதில்லை. எனவே ஆங்கிலப் பாடல்கள் தன்னுணர்வுத் தனிப் பாடல்கள் என்றும் புறைலக உணர்வுப் பாடல்கள் என்றும் இருவகையாகப் பிரிக்கப்படும் என்பது பெற்றும்.

தன்னுணர்வுத் தனிப்பாடல் (Subjective Poetry) பலவகை உட்பிரிவைத் தன்னகத்தே கொண்டது. எலிஜி (Elegy), சாண்ட் (Sonnet), ஓடு (Ode), ஐடல் (Idyll) என்பன அப்பிரிவுகளில் சிலவகைப் பாடல்கள். புறைலக உணர்வுப்பாடலும் (Objective Poetry) பல பிரிவுகளை உடையது. நாடகம், புதினம் (Novel) என்பன அதன் உட்பிரிவுகள். எலிஜி (Elegy) என்பது இரங்கற்பாவாகும். அஃது கையறுநிலைச் செய்யுள் எனத் தமிழில் பெயர் பெறும். பல்லாற்றினும் சிறந்த ஒரு காவலனே, அல்லது பாவலனே அல்லது வள்ளலோ இம் மண்ணுலகைங்கிட்டு மறைந்துமிகு அவனுடைய குணநலங்கள் நன்கு புலப்படவும், அவனது பிரிவால் தங்கட்கும் உலகிற்கும் ஏற்பட்ட துன்பம் வெளித்தோன்றவும் பாடப்பெறும் துன்ப நிலை அல்லது அவலச்சவைப் பாட்டே ஆங்கிலத்தில் எலிஜி எனப் பெயர்பெறும். ஆங்கில இலக்கியத்தில் உலகம் போற்றும் எலிஜிகள் உள்ளன. கிரே என்பார் எழுதிய ‘Elegy written in a country churchyard’ என்பதும் மில்டன் கோமகனுரின் ‘Lycidas’ என்பதும், ஷெல்ஸியினுடைய ‘Adonais’ என்பதும், டென்னிசனுடைய ‘In Memoriam’ என்பதும் தலைசிறந்த அவற்றுள் ஒரு சில இரங்கற்பாக்களாகும். கிரேயினுடைய பாடல் பொதுநெறியில் செல்வது; மேலாந்தரத்தினை யுடையது (a classic) என்பது புலவர்களின் கருத்து. மில்டன் நீரில் மூழ்கி இறந்த தன் கல்லூரித் தோழன் எட்வர்ட் கிங் மீது ‘Lycidas’ (Pastoral Elegy) எனும் கையறுநிலைச் செய்யுளைப் பாடினார். ஷெல்லி, கீட்ஸ் எனும் புலமைமிக்க இளவல் மறைந்த ஞான்று ‘Adonais’ எனும் இரங்கற்பாட்டைப் பாடினார். ஆர்தர் ஹாலம் எனும் தன் யாத்த நண்பினன் உயிர்

நீத்த காலத்து டெனிசன் ‘In Memoriam’ எனும் அவசர்ச்சவைப் பாட்டை வெளியிட்டார்.

நமது தமிழகத்திலும் இத்துறைப்பாடல்கள் இல்லாமலில்லை. மாகிர்த்தி மன்னன் மறைந்துமியும், மாபெரும் புலவன் மாய்ந் துமியும், மாண்புடைய கொடை மன்னர்கள் மாண்டுமியும் தமிழ்ப்புலவர்கள் உள்ளம் நொந்து மனம் புழுங்கிப் பாடிய செய்யுள்கள் பலப்பல. அவை என்றும் நினைத்தற்குரியன. இங்நிலைத் தனிப்பாடல்களைத் தொல்காப்பியம் ‘மன்னைக் காஞ்சி’ என்றும், ‘கையறுநிலைச் செய்யுள்’ என்றும் கூறும்.

“நினைக்குங் காலை மருட்கை யுடைத்தே”

“பொன்னுங் துகிரு முத்து மன்னிய”

“உள்ளாற்றுக் கவலை புள்ளி நீழுன்”

“பாடுநர்க் கீத்த பல்புக முன்னே”

“அழலவிர் வயங்கிழைப் பொலிந்த மேனி”

“பலர்க்குரிமு லாகி யுலகமீக் கூறி”

“சிறியகட் பெறினே யெமக்கீயு மன்னே”

“கலையுணக் கிழிந்த முழுவுமருள் பெரும்பழம்”

“கவிசெங் தாழிக் குவிபுறத் திருந்த”

“இளையோர் சூடார் வளையோர் கொய்யார்”

என்ற இத்தொடக்கத்தினையுடைய புறானானாற்றுச் செய்யுடக் கௌல்லாம் கையறுநிலைச் செய்யுள் வகைக்குச் சான்றுகளாகுமாறு காண்க. சரசாங்கி எனும் நாடக ஆசிரியராகிய சல சலோசனச் செட்டியார் மீதும், யாழ்ப்பாணம் சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளை மீதும், மதிப்பிற்குரிய உமாபகேசவரம் பிள்ளை அவர்கள் மீதும் பிற்காலப்புலவர்கள் பாடிய இரங்கற்பாக்களையும் நினைவிற் கொள்க.

சானெட் (Sonnet) என்பது பதினைஞ்கடிப்பாட்டு; இத்தாலியிலே பிறந்தது; இங்கிலாந்திலே வளர்ந்தது. இறுதிச் சொற்கள் பல ஒத்திசைத்துச் செல்லும் நெறியைப் பின்பற்றுவது; சேக்ஸ்பியர், மில்டன், வோட்ஸ்வெர்த், கிட்ஸ், ஷெல்லி முதலிய புலவர் மணிகளால் கையாளப்பட்டது. ஆங்கில தனிப்பாடல் வகைச்சார்கள் யாப்பு நெறியில் கடினமானது. ஒரே ஒரு கருத்து நோக்கத்தையே உயிர்நாடியாகக் கொண்டு செல்வது; சொற் சுருக்கத்தில் திகழ்வது. கிறித்துவப் பெண் துறவிகள் தங்கள் குறுகிய சிறு அறைகளில் வதிவதை எங்குனம்

முனின்து வெறுப்பதில்லையோ, ஆன் துறவிகள் தங்கள் சிறிய இடங்களில் இருப்பதில் எங்கனம் மன அமைதி பெறுகிறார்களோ அங்கனமே சில வடிகளையுடைய சானெட்டில் நான் மனஅமைதி பெறுகிறேன் என்று வோட்டவெர்த்தே கூறுகிறார்.

(Nuns fret not at their convent's narrow room and hermits are content with their cells. He is content on occasion to be bound 'within the sonnets' scanty plot of ground and to find there brief solace').

'When I consider how my light is spent' (Milton)

'Earth has not anything to show more fair'

'It is a beauteous evening calm and free'

'The world is too much with us'

'Milton! thou shouldst be living at this hour'

(Wordsworth)

என்பவை ஆங்கில இலக்கியத்தில் இறவாப் புகழும்திய சானெட்டுகள் என்பதை அறிக.

ஐடில்(Idyll) என்பது கவினுறு இயற்கையைச் சொல்லோவியப் படுத்திக்கூறும் தனிப்பாட்டு வகைகளில் ஒன்றும். எழில் நலங்கொண்ட நல்லியற்கைச் சூழ்நிலையில் அமைதியான இன்ப வாழ்வை சொற்படம் பிடித்துக் காட்டும் நெறியில் செல்வது இப்பாடலின் உயரிய பண்பு (Pictorial Poem). மில்டனுடைய D' Allegro, II Penseroso வும், ஆர்னல்டுடைய 'Forsaken Mermaid' மூம், வோர்ட்ஸ்வெர்த்தின் 'Solitary Reaper' உம் இவ்வினத்தைச் சார்ந்த தலை சிறந்த பாடல்களாம். ஒடு (Ode) எனும் பாடல் இவ்வகைகளில் எஞ்சி நிற்பது. அஃது யாதா ஆம் ஓர் அஃறினைப் பொருளை விளித்துக் கூறுவதாகப் பாடப் படுவது. பெரும்பான்மையும் அவ்வாஃறினைப் பொருள் புள்ளாகவே அமையும். கீட்லினுடைய 'Ode to the Nightingale', வெல்லியினுடைய 'Ode to the Skylark' என்பவை இக்கூற்றுக்கு அமையுஞ் சான்றுதல் காண்க.

மேலே கூறிய ஆங்கில விரி வகைகள் தமிழ்ப்பாக்களிலும் ஒருவாறு ஒருசில அன்றும் உண்டு; இன்றும் உண்டு. ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் அளவில் அவையெல்லாம் ஒன்றேடொன்று எல்லா வகைகளிலும், திறங்களிலும், கோளங்களிலும் ஒத்திரா என்பது உண்மையே. எனினும் தமக்குரிய தனிப் பண்புக

வோடு தமிழ்ப்பாடல்கள் மினிரும் பான்மையன். கையறுநிலைச் செய்யுட்கு ஒப்புவமை முன்னரே கூறப்பெற்றுள்ளது. அகநா அாறு, புறநானாறு, நற்றினை, குறுந்தொகை, பத்துப்பாட்டுச் செய்யுட்களில் சானெட், ஜிடில், ஒடு முதலியவைகட்குச் சான்றுச் செய்யுட்களைத் தேர்ந்து எடுக்கலாம். பத்துப்பாட்டினை 'The Ten Idylls' என்றே ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். பல இன்பவாழ்க்கை வருணானைகளை ஆண்டுக்காண்கின்றோம். புறநானாறு முதலிய எட்டுத்தொகை நூல்களுள் பதினைஞ்கு அடியளவு கொண்ட தனிப்பாடல்கள் உள்ளன.

“அன்னச் சேவ லன்னச் சேவல்”

“அமரர்ப் பேணிய மாவுதி யருத்தியும்”

“அருளா யாகலோ கொடிதே இருள்வர”

“எயன விரத்த விழிந்தன் றதனெதிர்”

“இனிநினைங் திரக்க மாகின்று.”

மேலே காட்டிய இப்பாடல்கள் ஒவ்வொன்றும் பதினைஞ்கு அடிகளைக் கொண்டவை. அடிவெல்லையொன்றிலேதான் இவை ஆங்கிலச் சானெட்டை ஒத்துள்ளது என்பதை அறிஞர்கள் மனத்துள் கொள்வார்களாக.

“அன்னச் சேவ லன்னச் சேவல்”

“நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்”

என்ற இவ்விரு செய்யுட்களும் ஒடு எனும் பாட்டுவகைக்குச் சங்க காலத்திற்கும் பிற்காலத்திற்குமுள்ள சான்றுகள்.

இதுகாறும் 'சங்க காலச் செய்யுள் நடை' என்ற தலைப்பின் முதலிருபகுதிகளாக சங்க காலம் செய்யுள் இலக்கணம் என்பவற்றை ஒருவாறு கூறினேம். இனி, செய்யுள் நடையை ஆராய்வாம்.

இலக்கிய நடை இருசுறுடைத்து : ஒன்று பொருள் (Matter or Material) பற்றியது; மற்றொன்று அப்பொருளைப் புலப்படுத்தும் சொன்னெறியை (Method)ப் பற்றியது. சங்ககாலப் பாடற் பொருள்கள் அகம் புறம் என்பன. அகம் மக்களது அகவொழுக் கத்தைப்பற்றிக் கூறும்; புறம் மக்களது புறவொழுக்கத்தைப் பற்றிக் கூறும். அவ்வொழுக்கமே தினை எனப்படும். அகவொழுக்கம் அன்பினைங் தினையாகிய குறிஞ்சித்தினை, மூல்லைத் தினை, பாலைத் தினை, மருதத்தினை, நெய்தல்தினையொடு கைக்கிளைத்தினை, பெருந்தினையையுன் சேர்த்து ஏழுபிரிவின்பாற்படும். புறவொழுக்கம் வெட்சித்தினை, வஞ்சித்தினை, உழினெஞ்தினை,

தும்பைத்தினை, வாகைத்தினை, காஞ்சித்தினை, பாடாண்டினை என ஏழு பிரிவின்பாற்படும். இவ்விரு வகை வொழுக்கங்களும்,

“வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே”

“வஞ்சி தானே மூல்லையது புறனே”

“உழினால் தானே மருதத்துப் புறனே”

“தும்பை தானே நெய்தலது புறனே”

“வாகை தானே பாலையது புறனே”

“காஞ்சி தானே பெருங்தினைப் புறனே”

“பாடாண் பகுதி கைக்கிளைப் புறனே”

என்ற வகையில் தொடர்பு பெற்று நிற்பன.

அகப்பொருட் செய்யுட்கள் பண்ணைத் தமிழர்களின் மண முறையை, இல்லற வாழ்க்கை நெறியைப் புலப்படுத்தா நிற்கும். தலைவன் தலைவி இருவரும் தெய்வம் இடைநிற்ப எதிர்ப்பட்டு உழுவலன்பு காரணமாகச் செம்புலப்பெயல் நீர்போல் உள்ளங் கலந்த பான்மையராய் முதற்கண் களவொழுக்கம் பூண்டு பின்னர்க் கற்பு நெறியில் மனையறம் நடாத்தி ஒழுகுவர். இருவருடைய முதற்கூட்டம் சிறுபான்மையில் எனைய வகைகளில் ஏற்படினும் பெரும்பான்மையில் பூத்தருபுணர்ச்சியானும், புனல்தருபுணர்ச்சியானும், களிறுதருபுணர்ச்சியானும் ஒரேராவழி ஏற்படுதல் உண்டு. குறிஞ்சிப்பாட்டில் களிறுதருபுணர்ச்சி விரித்துரைக்கப் பட்டுள்ளது. அதனை ஆண்டுச் சென்று கண்டுகொள்க. குறிஞ்சிக்கலியில் முதற்பாட்டில் தலைவன் தலைவியின் தலைநாள் கூட்டம் ஏற்பட்ட நிலையை ஈண்டு உரைநடையில் எடுத்துரைப்பாம்.

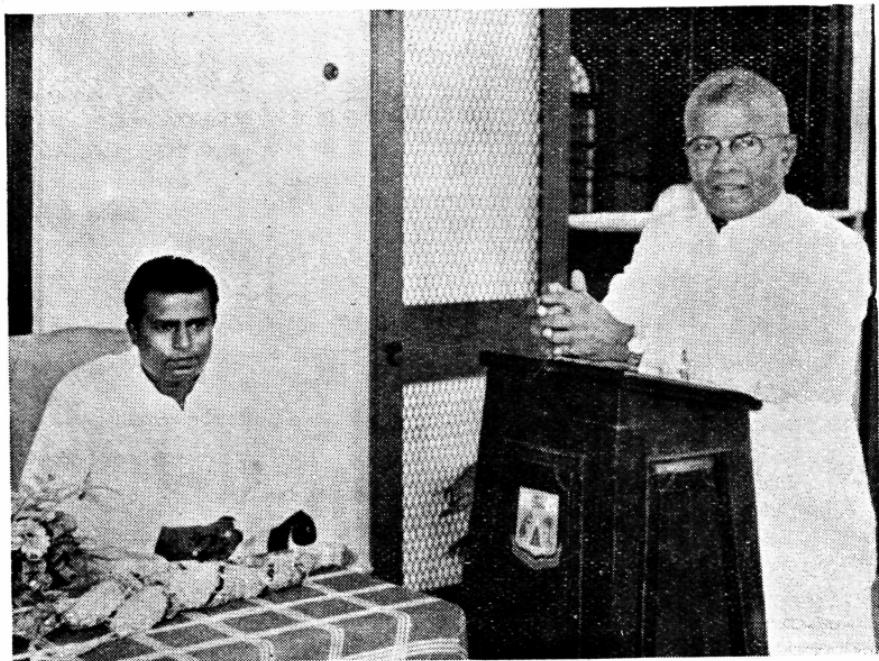
“நான் தினைப்புனம் காவல் பூண்டுழி ஆண்டொருவன் வந்தான். அவன் கட்டமுகன்; வற்கலையுடையோன்; விற்கையிலுடையோன்; நெஞ்சில் உரமுடையோன். அவன் வயமான் அடித்தேர்வான்போல் வந்தனன். என்னைக் கண்டனன், நானும் அவனைக் கடைக்கண்ணால் கைவளை திருத்த நோக்கினேன், கண்ணாலு கண்கள் நோக்கின, பேசின; வாய்ச் சொற்கள் பயனில்; பன்னால் வருவான், போவான், பேசான்; நானுந் தூக்கங் கொண்டிலேன்; நானம் தடுக்க நானும் வாய்திறந்தி லேன்; நாட்கள் பல சென்றன. அச்சம் என்பால் உளதாயிற்று அவன் இறந்து படுவானே என ஐயுற்றேன்.

(தொடரும்)

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில்
சௌவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக நூற்காட்சி

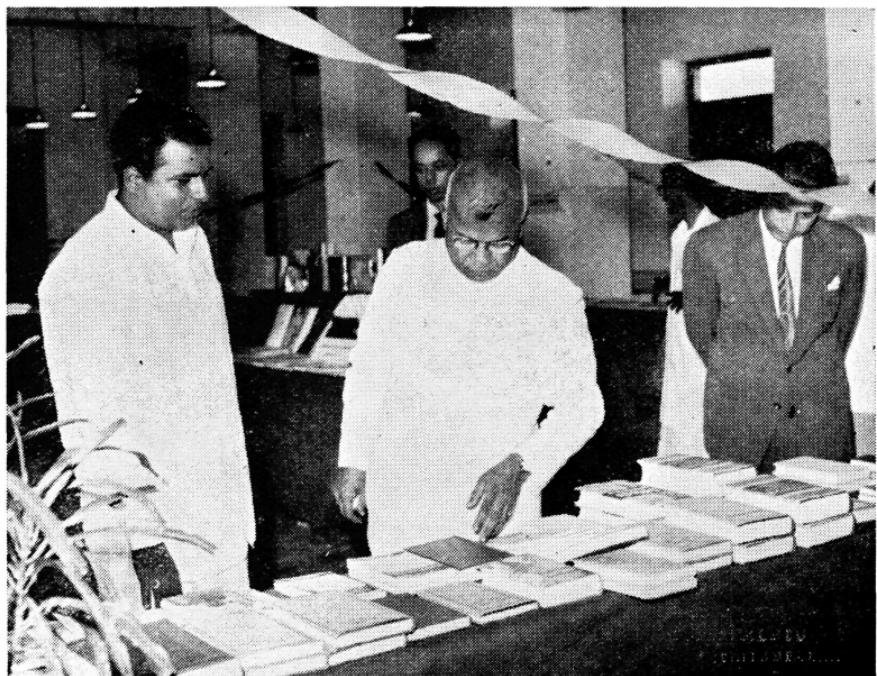
பேராசிரியர் ஆதிநாராயண வரவேற்புரையாற்றுதல்

துணைவேந்தர் நூற்காட்சியைத் திறந்துவைத்துப் பேசுதல்

துணைவெந்தர் நூற்காட்சியைத் திறந்துவைத்தல்

துணைவெந்தர் வி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள்
நூற்காட்சியினைப் பார்வையிடல்

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கழக நூற்காட்சி

தமிழகத்தின் அணிகளி வொன்று யிலங்கும் அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மார்ச்சுத் திங்கள் 11, 12 ஆம் நாட்களில் கழக நூற்களின் இனிய காட்சி நடைபெற்றது. பல்கலைக் கழகத்தின் மெய்ப்பொருள் துறைத்தலைவர் திரு. ஆதிநாராயண அவர்கள் இக்காட்சி நிகழ்தற்குக் காரணமாயிருந்தனர். தில்லை அம்பலவன் இருமருங்கும் இயைவிக்க இக்காட்சி இனிது நிகழ்ந்தது.

அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகப் பழைய நாலக அறையில் கழக நூல்கள் யாவும் சங்க இலக்கியம், சமயம், வரலாறு, ஆராய்ச்சி முதலிய பகுதிகளாகப் பிரிக்கப் பெற்றுத் தொகுதி தொகுதியாகச் சூழ அமைக்கப்பெற்றன. உயரிய வேலைப் பாடமெந்த கட்டடங்களுடன் கூடிய கழக நூற்கள் நடுவே அமைந்த காட்சி நறுநிர்ப் பொய்கையுள் பல்வகை மலர்கள் புறஞ் சூழ இடை நின்ற கட்கினிதாகிய தாமரை மலரினை நினைவுட்டியது. சுற்றிலும் பூந்தொட்டிகள் அழகுற அமைக்கப் பெற்றிருந்தன. அவற்றிலே செருகப் பெற்றிருந்த வத்திகள் தமிழ்மணத்தைப் பரப்பின. இவ்வாறு ஒழுங்குற அமைந்த காட்சி பிறராற் காணப்படுஞ் செவ்வி நோக்கி நிற்கப் பல்கலைக் கழகத்தின் மனிக்கண்டு பத்துமுறை இசைத்தது.

காட்சியைக் காணுதற்கு மிகுந்தவரும் ஆசையினால் ஆசிரியரும் மாணவரும் நாலக வாயிலின் முன்னர்க் குழுமினர். குறித்த பொழுதே தோன்றும் செவ்வியராகிய பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வருகை தரக் கூட்டம் துவங்கியது. பேராசிரியர் ஆதிநாராயண அவர்கள் வந்திருந்தோரை வரவேற்றுப் பேசுகையில் “மகிழ்ச்சிக்காகப் படிப்பது” (Reading for pleasure Compaign) என்ற திட்டத்தின் கீழ் நம் பல்கலைக் கழகத்தில் முதன் முறையாக ஒரு காட்சி அமைத்தோம். அதனைக் கிறித்துவ இலக்கியக் கழகத்தினர் நடத்தினர். இப்பொழுது இரண்டாவது காட்சியினை திருநெல் வேலித் தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தினர் நிகழ்த்த இருக்கிறார்கள். இந்தூற் காட்சியினை நிகழ்த்தவேண்டும் என்று நாம் எழுதிக் கேட்ட காலை அவர்கள் உடன் இசைந்தனர். அதற்கு இப்பல்கலைக் கழகச் சார்பில் என் நன்றியைத் தெரி வித்துக் கொள்கிறேன்” என்று குறிப்பிட்டார். அவர் மேலும் பேசியதாவது :-

“இம்மாதிரி நூற்காட்சிகளை நடத்த எண்ணியதற்குக் காரணமே பல்கலைக் கழகக் கொடைக் குழுவினர் தாம். (U. G. C.) அவர்கள் ‘பாட நூற்கள்லாத மற்றைய நூற்களையும் மாணவர்கள் படிக்குமாறு செய்விப்பது இன்றியமையாதது’ என்று சுற்றறிக்கை விடுத்தனர். அதன் விளைவே இக்காட்சியாය். நூற் காட்சிகளின் பயனாக மாணவர்கள் அறிவார்ந்த நூல்களைத் தொகுப்பர் என்பது என் கருத்து. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் துறைக்குத் தகுந்த நூல்களையாவது வாங்குதல் வேண்டும். என்னுடைய குறைந்த வருவாயிலுங்கூட என் மனைவி மக்களின் முனைமுனைப்புக்கும் புறம்பே-ஓரளவு நூல்கள் வாங்குவதற்காக ஒதுக்குகின்றேன். என் மேசையில் என் மன நிலைகளுக் கேற்ப (Moods) நூல்கள் உள்ளன. ஒருவர் சினிமா, காபி, மே, இவை களுக்குச் செலவழிக்கும் தொகையில் ஒரு பகுதியை நூல்கள் வாங்குவதற்குச் செலவழித்தால்கூட நாளடைவில் நல்ல நூல் நிலைய மொன்றை அமைக்கலாம்.

“நேற்று மாலை இந்நூற் காட்சியைப் பார்க்கும் பேறு பெற்றேன். பல்வேறு துறைகளில் நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்கள் என்று அறியலானேன். இவர்கள் அண்மையில் 1008ஆவது நூலை வெளியிட்டு விழா எடுத்தமை உங்களில் பெரும்பாலோ ருக்குத் தெரிந்திருக்கும்.”

அடுத்து, “கழகந் தோன்றிச் சுற்றேறக் குறைய 40 ஆண்டுகளே ஆகின்றன. இக்குறுகிய காலத்தில் பல்வேறு துறைகளில் பல்ப்பல நூல்களை வெளியிட்டுப் பார்ப்புகழ் பெற்றிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் தமிழ் மக்களின் மொழிப் பற்றும் ஆகராவுமேயாகும். கழகம் இனித் தொடர்ந்து இவ்வரிய பணியில் ஈடுபடுத்தற்கு அவர்கள் ஆதரவு நிலைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இக்காட்சி அமைவதற்கு வாய்ப்பளித்த அண்ணுமைலைப் பல்கலைக் கழகத்தாருக்குக் கழகச் சார்பில் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்” எனக் கழகப் பொது மேலாளர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசினார்கள்.

காட்சியினைத் திறந்து வைத்துத் துணைவேந்தர் உயர்திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சீரியதோர் உரை நிகழ்த்தினார்கள். அதன் சுருக்கம் வருமாறு:-

“கல்லூரி மாணவர்கள் பாட நூல்களைத் தவிரப் பிற நூல்களையும் படிக்கவேண்டும். அவர்கள் பரந்த அறிவைப் பெற வேண்டும். என்பதற்காகப் பல வழிகளை நாம் மேற்கொள்கிறோம். அதற்காகவே ஒவ்வொரு சூழிற்றுக்கிழமையும் மாணவர்கள் ஒருங்குகூட ஏற்பாடு செய்தேன். அந்த அமைப்பே

பரல்-அ] அண்ணுமலைப்பல்கலைக்....கழக நாற் காட்சி நடங்க

“படிக்குங் குழு” ‘Study club’. இங்குப் புதிய நூலொன்றைக் கற்ற மாணவர் பிறருக்கு எடுத்துரைப்பர். அதன்மேல் ஆராய்ச்சி நிகழும். இவ்வாறு அறிவு வளரும். இது ஒரு படி. இதுபோன்ற காட்சிகள் நிகழ்த்துவது இரண்டாவது படி.

“முன்னர்க் கிறித்துவ இலக்கியக் கழக நாற்காட்சி நிகழ்ந்தது. இப்பொழுது கழக நாற்காட்சி நிகழ்கிறது. இதனைத் திறந்து வைக்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியதற்கு மிகவும் மகிழ்ச்சின்றேன். இப்பதிப்புக் கழகத்தின் ஆட்சியராளர் உயர்திருவ. சுப்பையா பிள்ளையவர்களையான் நீண்ட நாட்களாக அறி வேண். நாங்கள் உடன் பிறப்பாளர்கள் போலப் பழகி வருகின்றோம். அவர்கள் தமிழார்வம் மிக்குறையவர்கள். அவர்களின் பெரு முயற்சியாலன்றே கழகம் உயரிய பணியை ஆற்றி வருகின்றது!

“கழகத்தினர், பதிப்பாளர் மட்டுமல்லர். தமிழுக்கு வேண்டிய ஆக்க வேலைகளைன் த்தையுஞ் செய்து வருகின்றனர்; நம் பல்கலைக் கழகம் போன்ற நிறுவனங்கள் ஆற்றுவேண்டிய பணியை அவர்கள் ஆற்றி வருகின்றனர்.

“அவர்களுடைய பணி களிலே குறிப்பிடத்தக்கது இலக்கியம், வரலாறு, சிற்றிலக்கியம் பற்றிச் சிறந்த சொற்பொழி வாளர்களைக் கொண்டு மாநாடுகள் நிகழ்த்தியதேயாகும். அவற்றைச் சொற்பொழிவு நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். நம் பல்கலைக் கழகத்தில் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்துதல் போல அவர்கள் இன்னும் பல துறைகளில் நூல்களை வெளியிடுத் து தமிழகத்திற்கும் தமிழுக்கும் சிறந்த தொண்டாற்று வேண்டுகிறேன்.”

துணைவேந்தர் அவர்களும் பேராசிரியப் பெருமக்களும் காட்சிச் சாலைக்குள் நுழைந்து தமிழ்நூல்களின் பரப்பைப் பார்வையிட்டனர். மாணவர்கள் அணி அணியாகத் திரண்டு வந்தனர். பெருகிய ஆர்வத்தோடு நூல்கள் வாங்கினர். வளர்ந்து வருகின்ற தமிழ்ஆர்வத்தைக் கழகம் அவர்கள்பாற கண்டது. தான் செய்யவேண்டிய காரியங்களைச் செய்தற்கு ஊக்கங் கொண்டது.

இத்தகைய அரிய காட்சியினை நிகழ்த்தித்தருகவென வேண்டிய அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் கழகத்தின் நன்றி என்றும் உரியதாகும்.

திருக்குறளுக்குப் பல உரைகள் ஏன்?

[திரு. மு. சதாசிவம், எம். ஏ.]

தமிழ்லச்சியத்திலேயே மிகுதியான உரைகளைப் பெற்றுத் திகழ்வது சிறுமா நூலான திருக்குறளே. பரிமேலமூகாக்கு முன்பு திருக்குறளுக்குப் பலர் உரை யெழுதிப் போந்தனர் எனக் கூறுவர். அவ்வரைகளில் இப்போது நமக்குக் கிடைத் திருப்பவை ஒரு சிலவே. பரிமேலமூகர் பழைய உரைகள் எல்லாவற்றையும் வெல்லுமாறு நல்லதோர் உரை செய்தனித்தா ரெனப் போற்றப்பெற்றாகசின், அவருக்குப் பிறகு திருக்குற ஞக்கு முடு உரைகள் இந்நூற்றுண்டு வரை எழவில்லை. ஆனால் இங் நூற்றுண்டில் திருக்குறளுக்குப் பலப்பல உரைகள் தோன்றி யிருக்கின்றன; தோன்றிக்கொண்டுமிருக்கின்றன. திருக்குறள் வல்லார் என்று ஒருவர் பெயர்பெறவேண்டுமாயின் அவர் திருக்குறளுக்கு ஒரு புத்துரை எழுதி உலகுக்களிக்கவேண்டுமென்று இக்காலத்தார் எண்ணும் மனப்பாங்கும் வளர்ந்திருக்கிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் மிகச் சிறியதும், மிக எளிதில் பொருள் கொள்ளத் தக்கதுமான நூல் திருக்குறளே. இச் சிறு நாலுக்கு இத்துணை விரிவுரைகள், விளக்கவுரைகள், பொழிப்புரைகள், தனிவுரைகள், கருத்துரைகள் எல்லாம் என் எழுந்தன என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் சில உண்மைகள் வெளியாகின்றன.

திருக்குறள் எழுந்த காலத்தில் அதற்கு உரை என்று ஒன்று தேவைப்படவில்லை. தேவைப்பட்டிருப்பின் திருவள்ளுவரே உரையும் எழுதி வைத்துவிட்டுப் போயிருப்பார். அப்படி அவரே உரையும் எழுதிப் போந்திருப்பின், நம் நாட்டில் புலவர்களுக்கிடையே திருக்குறளின் சொற்பொருள் குறித்தும், விளக்கம் குறித்தும் பல்வகையான கருத்து வேறுபாடுகளும், முரண் கருத்துக்களும் தோன்றிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தில்லை என்றும், காலத்துக்குக் காலம் தமிழ் வல்லவர்கள் எல்லாம் அதற்கு உரை எழுதிக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை என்றும் பலர் நினைக்கலாம். ஆனால் இஃது உண்மையாகாது. திருக்குறளுக்கேயன்றி வள்ளுவர் எழுதிய உரைக்கும் பிற்காலத்தில் உரைகளும், விளக்கங்களும் வெளிப்பட்டுக் கருத்து வேறு பாடுகள் யாண்டும் நிலவியே வந்திருக்கும். இஃது அறிவியல் உலகின் ஒரு தனிநிலைச் சிறப்பாகும்.

1. சங்க இலக்கியங்கள் காலப்பழமை எப்தியமையின் வழக் கிறந்த சொற்களுக்கும், தமிழர் மறந்துவிட்ட மரபுக்கும் விளக்கம் தருவதற்காக அவற்றிற்கு இக்கால மொழிவழக்கில் உரை இயற்றுவது இன்றியமையாததாகக் கருதப்படுகிறது. கல்லூரிகளில் பாடம் நடத்தும் பேராசிரியர்களும் சங்கஇலக்கியப் பாடம் நடத்தும்போது உரைகளைப் படிக்காமல் நடத்த முடிவு தில்லை; நடத்த முயன்றாலும் இடையில் இடர்ப்பாடு எய்தும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். கால மாறுபட்டால் இக்கால மொழிக்கண் வழக்கிற் பயிலாத, வழக்கில் இருப்பினும் வேறு பொருள் பயக்குஞ் சொற்கள் சங்கஇலக்கியத்தில் மலிந்துவிட்டமையின், சங்கவிலக்கியச் சொற்களின் பொருளை இக்கால வழக்குச் சொற்களின் வாயிலாக விளங்க அறிதல் அவ்விலக்கியத்தின் உண்மைப் பொருளுணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாததா யிருக்கிறது.

இதுபோலவே, சங்ககாலத்தை அடுத்தெழுந்த திருக்குறளிலும் காலந்தோறும் பொருள் மாறுபாடுகளை எய்தி வந்த சொற்கள் பல காணப்படுகின்றன. உயிருள்ள எம் மொழியும் உயிருள்ள எப்பொருளையும் போலக் காலந்தோறும் மாறுபாடு எய்திவருதல் உலகியற்கையே; இயற்கையின் கட்டனையே. எனவேதான் திருவள்ளுவர் தம் காலத்தில் எல்லார்க்கும் எளிதில் பொருள் விளங்கக்கூடிய சொற்களையே தெரிந்தெடுத்துத் திருக்குறளில் ஆண்டிருப்பினும், அவற்றுள் பல நூற்றுண்டுதோறும் பொருள் மாறுபாடு அல்லது பொருட்சாயை பெற்று வந்திருக்கின்றன. இப்படிச் சொற்கள் கால வகையானும் இடவகையானும் பொருள்மாற்றம் எய்துவது மொழியின் உண்மை இயல்பே என்பதை மொழி இயலார் உணர்ந்து கூறியுள்ளனர். திருக்குறளுக்கு இதுவரை எழுந்த உரைகளும் இவ்வண்மையினையே வற்புறுத்துகின்றன. எனவே மொழியினடிப்படைக் கண்ணேட்டத்தில் பார்க்குங்கால் பழைய இலக்கியங்களுக்குப் பிற்காலத்தில் உரைகள் தோன்றுவது இயல்பும் இன்றியமையாததுமாகும் என்பதை உணரலாம். திருக்குறளுக்கு மட்டுமின்றி உலகத்து எந்தப் பழைய இலக்கியத்திற்கும் இங்கிலைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, “திருவள்ளுவர் ஒவ்வொரு திருக்குறளுக்கும் தம் மனத்துட் கருதிய பொருள் ஒன்றாகத்தானே இருக்கவேண்டும்? அங்ஙனமிருக்க உரையாசிரியர்கள் முரண்பட்ட பல்வேறு கருத்துக்களைத் திருவள்ளுவரின் கருத்தாகவே வற்புறுத்திக் கூறுகின்றனரே! உரையாசிரியரின் கடமை நூலாசிரியரின் உட்கருத்தைத் தெள்ளனப் புலப்படுத்தல் ஒன்றேயாமன்றே? அங்ஙனமாயின் திருவள்ளுவர் ஒரே குறளுக்குப் பல்வேறு பொருள் ஏற்படும்படி தம் மனத்துவ்

என்னி இயற்றினரா?" என்ற ஐயப்பாட்டிற்கெல்லாம் இவ் வண்மையொன்றே தக்க விடை தருகின்றது.

2. இனி, "பேச்சுவழக்கற்ற வடமொழிக்கண் இயற்றப் பட்ட பல பழைய நால்களுக்குப் பல்வேறு உரைகள் எழுந்துள்ளனவே; காட்டாகக் காளிதாசரின் மேகதூதன் என்ற சிறு நாலுக்கு ஏறக்குறைய நாற்பது உரைகள் தோன்றியுள்ளனவே; வழக்கிறந்த மொழிக்கண் னும் சொற்பொருள் மாறி வருதல் உண்டா? இல்லையாயின் பல்வேறு உரைகள் ஏற்படக் காரணம் என்னை?" என்ற வினா எழலாம்.

பேச்சுவழக்கிறந்த மொழிக்கண் சொற்பொருள் மாற்றம் விரைவில் நிகழ்தல் இல்லையாயினும் காலவகையான் பொருள் மாற்றம் முற்றிலும் ஏற்படுதலே இல்லை எனக் கூறிவிட முடியாது. வடமொழி பேச்சு வழக்கற்ற மொழியாயி னும் எழுத்து வழக்கில் பயின்றுவந்த மொழியே. எழுத்து வழக்கொன்றே பெற்ற மொழிக்கண் னும் காலத்துக்குக் காலம் சொற்பொருள் மாற்றம் ஏற்படுதல் உண்டு. பேச்சு வழக்குப் பெற்ற மொழிக்கண் னும் எழுத்துமொழி என்று தனியே ஒரு மொழி இருப்பதாகக் கொள்ளலாம். இதைப் 'புலவர் மொழி' என்றுங் கூறலாம். புலவர் மொழியில் பொதுமக்கள் பேச்சில் வழங்கும் எண்ணற்ற சொற்கள் வழங்கப்படுவதில்லை; அவை திருந்தாச் சொற்கள் என ஒதுக்கப்பட்டுவிடுகின்றன. எழுத்துலகில் பயிலப்படும் எத்துணையோ சொற்கள் பேச்சுவழக்கில் பயிலப்படுவதில்லை. இவ்வண்மை யுணர்ந்தே மொழிநால் வித்தகரான தொல்காப்பியர், மக்கள்மொழி செய்யுள் வழக்கு, உலக வழக்கு என இரு பிரிவாகக் கொள்ளப்படுதற்குரியது எனக் கூறியுள்ளார் உலக வழக்குச் சொற்கள் பொருள் மாற்றம் விரைவில் எய்தும் பண்பு பெற்றிருப்பதபோலவே செய்யுள் வழக்குச் சொற்களும் காலப்போக்கில் சிறிதசிறிதாகப் பொருள் மாறிவருதல் உண்டு. இவ்வாறு மக்கள் பேசும் பேச்சில் வழங்காது இலக்கியத்தில் மட்டும் பயின்றுவரும் எத்துணையோ சொற்கள் சங்ககாலத்திலிருந்து இன்றுவரை எழுத்துலகில் பொருள்மாறி வந்திருப்பதைச் சொற்களின் வரலாற்றை உணர்பவர் எனிதில் அறிந்துகொள்ளமுடியும். எனவே திருக்குறளில் வரும் இலக்கியச்சொற்கள் (குறிப்பாகக் காமத்துப் பாலில் வரும் சொற்கள்) எழுத்துலகில் பொருள் மாற்றம் எய்தலும் இயல்பாதலின், அவ்வாறு வேறுபட்ட பொருள்களை விளங்கிக்கொள்வதற்கும் பிற்காலத்தில் உரைகள் தோன்றலாயிற்று எனலாம்.

3. இனி, "ஒரே நூற்றுண்டில் அல்லது ஒரே காலத்தில் பல உரைகள் ஏற்படுகின்றனவே; எம் மொழிக்கண் னும் ஒரே

காலத்தில் சொற்பொருள் பலவாக மாற்றங்கொள்வது இயல் பன்றே” என்று வினவலாம்.

திருக்குறளுக்கு இந்நாற்றுண்டில் மட்டும் இருபது உரைகளுக்குமேல் வெளிவந்திருக்கும். ஆனால் இவ்வரைகளில் திருக்குறட் சொற்களுக்குக் காலவேறுபாட்டான் நிகழ்ந்த பொருள் மாறுபாட்டினாலன்றி உரையாசிரியர்களின் கருத்து அல்லது கொள்கை மாறுபாட்டான் புகுத்தப்பட்ட பொருள் மாற்றமே பல்கிக் கிடக்கிறது. மொழியடிப்படையில் நேர்ந்த பொருள் மாறுபாடுகளன்றிக் கொள்கை யடிப்படையில் புகுந்த கருத்து வேறுபாடுகளே பலவாகக் காணப்படுகின்றன.

இந் நாற்றுண்டு அரசியல், சமய, சமுதாய, பொருளாதார, இலக்கிய மறுமலர்ச்சிக் காலமாதனின் புத்தம்புதிய கருத்துக்கள் பல்வேறு அறிவுத்துறைகளிலும் புகுந்துள்ளன; அரசியலில் பல்வேறு கட்சிகள் தோன்றியுள்ளன. திருக்குறளும் இதுவரை புலவர்களுக்குமட்டும் உரிய கருவுலமாக இருந்ததுபோல வன்றிப் பொதுமக்கள் எல்லார்க்கும் உரியபொதுவுடைமையாக மாறி விட்டது. எனவே இலக்கியம் கற்றறிந்த பண்டிதர்களின் பதைப் புக்கும் பதற்றத்துக்கும் பயப்படாது பல்வகைக்கொள்கை வேறு பாடுகளையுடையோரும், அரசியல் கட்சிகளைச் சார்ந்தோரும் திருக்குறளில் கைவைக்கலாயினர். ஒவ்வொரு கட்சியினரும் திருக்குறள் தம் கொள்கைகளையே எடுத்தோதுவதாக உரைவருத்தனர். இதற்காகப் பல இடங்களில் வலிந்து பொருள் கொண்டனர். சிலர் இலக்கிய மரபினைச் சிறிதும் மனத்துட்ட கொள்ளாது - இலக்கிய மரபு என்றால் இன்னது என்றே அறியாது - தம் மனம் போன போக்கில் உரைஎழுதத் தயங்கவில்லை. இஃது எழுத்துலகிலும் ‘குடியாட்சி’ முறை நிலைபெற்றதையும், மக்களுக்கு ‘எழுத்து உரிமை’ எனிதில் கிடைத்துவிட்டதையும் நன்கு புலப்படுத்துகிறது. இத்தகைய உரைகள் வள்ளுவரின் திருவள்ளத்துக்கு எவ்வளவு தூரம் ஒத்தமைவுடையனவா யிருக்கின்றன என்பது கருத்து வேறுபாட்டுக்குரிய செய்தி. இக் காலத்தில் வள்ளுவர் உயிர்பெற்று வந்தால் தம் நாலுக்கு இவ்வாறு தம் கருத்துக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட பல கருத்துக்கள் ‘உரையாக வழங்கப்படுவதைக் கண்டு வியப்பும் நடுக்கமும் கொள்ளாதிரார். இக்காலத்தில் எழுந்த உரைகளுள் எவையைவை உண்மைத்திறனைய்வுக் கலையின் பாற்பட்டவை என்பதைக் காலம் தான் மதிப்பிட்டுச் சொல்லமுடியும். எந்நாட்டிலும் பொது மக்கள் பெருமை வாய்ந்தவைகளையும், மதிப்பு மிக்கவைகளையும் உடனே உணர்ந்துகொண்டு விடுவதில்லை. இஃது இலக்கிய வலகிற்கும் பொருந்தும் ஓர் உண்மையே. பிற்காலத்தில்தான்

மக்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சி உண்டாகிறது. இதற்குப் பாரதி யாரின் பாடல்களே சான்று பகர்கின்றன.

இக்காலத்தில் திருக்குறளுக்கு உரைகள் எழுதிய ஆசிரியர்கள் பலரும் திருக்குறள் என்னும் கண்ணெடியில் தங்கள் கொள்கைளைப் பிரதிபலிக்கும்படி (Project themselves into the mirror of Tirukkural) செய்ய முயன்றிருக்கின்றனர். சில குறள்களுக்கு எழுதப்பட்ட உரைகளைப் படிக்குங்கால் திருக்குற ஞக்கு இவர்கள் உரை எழுதுகின்றனரா அல்லது தங்கள் கொள்கைகளுக்கும் சருத்துக்கருக்கும் திருக்குறளில் இடம் கண்டுபிடிக்கின்றனரா என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. இவ்வாறு இவர்கள் தங்கள் கொள்கைளைப் பரப்புவதற்குத் திருக்குறளை ஒரு கருவி (Medium) யாகப் பயன்படுத்த முயன்றிருக்கின்றனர் என்பது எ ஸி தி ஸி புலப்படுகிறது. நாடகம், திரைப்படம், வாடைலி முதலியவை போன்று திருக்குறளும் அவர்கள் கருத்துக்கள் பரவ, வெளிப்பட ஒரு கருவியாய் அமைந்துவிட்டது. திருக்குறளை எல்லோரும் விரும்பிக் கற்கத் தொடங்கியதால் அரசியல் நோக்கம் கொண்ட சிலர் திருக்குறள் உரை மூலம் தம் கொள்கைளைப் பரப்புதலும் ஒரு சிறந்த வழியெனக் கொண்டனர் எனலாம்.

இதுவரை வெளிவந்துள்ள திருக்குறள் உரைகளின் வரலாற்றை நோக்குங்கால் அவை காலப்போக்கில் தமிழ்மக்கள் கொண்டிருந்த கருத்துக் கோள்களின் வரலாற்றை (History of ideologies) ஓரளவு உணர்த்துகின்றன என்பதை உணரலாம்.

கருத்துவேறுபாடுடைய ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வகையாகப் பொருள் கொள்ளக்கூடிய வகையில் நுண்கருத்துக்களைப் பிணைத்துக் கோத்துவைத்த திருவள்ளுவரின் மேதகையை வியவாதவர் யார்?

4. வேறுபட்டு இயல்வதே மனித இயற்கையாகும்; இயற்கை நெறியுமாகும். உலகின்கண் கடவுள் நெறியைக் காட்டும் மதங்கள், சமயங்கள் பலவாக இருப்பதையும் அவற்றுள்ளும் பல்வகை உட்பிரிவுகள் இருப்பதையும் கருதிப்பார்க்குங்கால், ஒவ்வொருவருக்கும் கடவுளை அடையும் அல்லது கடவுளை வணங்கும் நெறி தனிப்பட்டதாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதை உணரலாம். இவ்வாறே உலகத்து முழுமுதல் போன்ற அழியாப் பேரிலக்கியமான திருக்குறளையும் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் மனப்பாங்கு, கல்வியறிவு, உணர்வு, அனுபவம், உளநிலை, சூழ்நிலை முதலியவற்றிற்கேற்பப் பொருள் கொள்ள உரிமை பெற்றிருக்கின்றனர்.

ஒவ்வொருவரும் தத்தம்போக்கில் வெவ்வேறு கோணங்களி லிருந்து திருக்குறலை அனுகூகின்றனர்; திருக்குறள் என்னும் முழுமுதற் பொருளை உணர முற்படுகின்றனர். இதனால் ஒவ்வொருவர்க்கும் அவரவர் மனத்துப்பட்ட உரையே சிறந்ததாகத் தோன்றும். உண்மையில் தாமாகச் சிந்தித்து மூலநாலைப் பொரு ஞனர முடியாதவர்க்கு உதவுவதற்காகவே உரைகள் எழுதப்படுகின்றன. தாமாகச் சிந்தித்து உணரும் திறம்படைத்தோர்க்கு எந்த உரையும் வேண்டுவதில்லை. உரைகொண்டுதான் நாம் திருக்குறலைப் படித்துப் பொருள் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று திருவள்ளுவர் ஒருநாளும் விரும்பியிருக்கமாட்டார். எனவே, உரையாசிரியர்களின் அறிவுக்கும், உணர்வுக்கும், அனுபவத்திற்கும், கொள்கைக்கும் ஏற்பத் தோன்றும் வெவ்வேறு உரைகளையும் துணையாகக்கொண்டு ஒவ்வொருவரும் தாமே திருக்குறளுக்கு உண்மையுரை எதுவென ஆய்வுத்துணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டற்பாலது.

“எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்டினும் அப்பொருள், மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” என்றே பல்வேறு உரைகளைக் கூறும் திருக்குறளுரையாசிரியர்களைப் பார்த்து வள்ளுவப் பெருமான் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறார்.

5. இறைவன் புகழை விரித்துக்கூற வந்த மணிவாசகப் பெருமான், “நான்மறைகள் ஐயா எனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே” என்று கூறுகிறார். ஆயிரம் வேதங்கள் தோன்றினும் இறைவன் புகழை முழுமையுறக் கூற முடியாது. அது போலவே திருக்குறளுக்கு எத்துணை எத்துணை உரைகள் புதியனவாகத் தோன்றினும் எவ்வுறையும் ‘இதுவே முற்ற முடிந்த உரை’ என்று கூறப்படும் சிறப்பையும் முடியாது. ஏனெனில் திருக்குறள் குறிப்பாக மனித வாழ்க்கையின் சிறப்புக்களை (Values of Life) எடுத்துணர்த்தும் உண்மைப் பெருங் கோயிலாகத் திகழ்கிறது; வாழ்வின் அடிப்படை உண்மைகளை எடுத்தோதுகிறது. உண்மை ஒன்றே ஆயினும் அதனைக் காண்போர் தமக்கு இயல்பான சிற்றறிவினால் வெவ்வேறுக்க காண்கின்றனர்.

திருக்குறளுக்கு எழுதப்படும் சிறந்த உரைகளினால் குறிப் பிடத்தக்க பெருங்மை ஒன்றுண்டு. வாழ்க்கை நிலைகளும், வாழ்க்கைபற்றிய கருத்துக்களும் காலத்துக்குக் காலம் மாறுபடும் இயல்பை உடையன. வள்ளுவர் வாழ்ந்த சமுதாய நிலைவேறு; இக்காலச் சமுதாய நிலைவேறு; வள்ளுவர் காலத்து மக்கள் நம்பிக்கைகள், கொள்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் முதலியவை இக்காலத் தலையினும் பல்வகையிலும் வேறுபட்டனவ. இவ்வாறு காலம்

கொண்டு வரும் கருத்து மாறுபாடுகளான் (Spirit of the Age) திருக்குறளில் கூறப்படும் வாழ்க்கைக் கருத்துக்கள் ஒருகாலத் துக்குப் பொருந்தியன வல்லவெனக் கருதப்படுதலுங்கூடும். அப்படி த் திருக்குறட்ட கருத்துக்கள் வழக்கிறந்தனவெனக் கருதப் படமுடியாதவைகயில் அவற்றுக்குப் புது விளக்கம் தந்து காலத் துக்கேற்ற புத்துரை வகுத்துத் திருக்குறள் மரபைக் காப்பாற்றும் தூய பணியைத் தலைமேற் கொண்டிருக்கின்றனர் உண்மை உரையாசிரியர்கள் எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக, முடியாட்சி வழங்கிய காலத்தில் அரசன், அமைச்சர் முதலானேர்க்கு உரியன் வாகக் கூறப்பட்ட பல குற்பாக்கள் சூடியாட்சி வழங்கும் இக்காலத்திற்கும் ஏற்றபொருள் பயப்பனவாகக் கூறும் திறன் உரையாசிரியர்களுக்குரியது. இவ்வாறுதான் காலமாறுபாட்டால் பேரிலக்கியங்கள் வழக்கிறந்து போவதைப் புத்துரைகள் காப்பாற்றுகின்றன. தொல்காப்பியத்துக்கு உரை வகுத்த உரையாசிரியர்கள் செய்த பணியும் இத்தகையதே. தொல்காப்பியமும் திருக்குறஞம் இன்றும் எல்லோருடைய கையிலும் பொதுவுரிமையாய் வழங்கி வருமாறு, காலப்போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் இலக்கியமரபு கெடாமல் வாழ்ந்திருக்கச் செய்த பெருமை உரையாசிரியர்களைச் சாரும். இவ்வகையில் உண்மை உரையாசிரியர்களின் பணி போற்றுதற் குரியதே.

இலக்கியத் திறனும்வின் ஒரு முக்கியப் பகுதி இலக்கிய ஆசிரியரின் உட்கிடையை உய்த்துணர்வதாகும்; பாரதியாரின் மொழிப்படி ‘ஆழந்த கவியுளம் காண்’பதாகும். உண்மையில் திருவள்ளுவர் திருக்குறளை ஆக்கும்போது ஒவ்வொரு குறஞக்கும் தெளிவான ஒவ்வொரு பொருளையே பொதிந்து வைத்திருப்பார் என்று நம்புவது தவறுகாது. அந்த உண்மைப் பொருளை உய்த்துணரும் உரையாசிரியர்கள் தாங்கள் வாழும் காலத்திற்கும், இடத்திற்கும் (சூழ்நிலைக்கும்) கட்டுப்பட்டவர்களா யிருக்கின்றனர். அறிவு மேம்பட்ட உரையாசிரியர்கள், “வள்ளுவர் இக்காலத்தில் இருந்தால் இவ்வாறுதான் பொருள்படும்படி குறளை அமைத்திருப்பார்” என்று வள்ளுவரின் உள்ளத்தின் வழி நின்று கட்டுரைக்குங்கால், அதில் பொதிந்திருக்கும் உண்மையை நாம் புறக்கணிக்க முடியாது. எனவே வள்ளுவர் கருத்தை வேண்டுமென்றே மறுக்க முயலாது உண்மை யுணரும் நோக்குடன் எழுதப்படும் எவ்வுரையும் வரவேற்கத் தக்கதே. ஆனால் அவ்வுரைகள் எவ்வளவு தூரம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கன என்பது கற்பவரின் மனநிலையைப் பொறுத்தது.

உண்மையில் அழியாப் பேரிலக்கியம் யாத்த பெருமகனுரின் ஆழந்த கவியுளத்தைக் காண்பதற்கு ஒருவர் நூலாசிரியரின்

நுண்மானுமைபுலம் பெற்றிருத்தல் இன்றியமையாததாகும். இலக்கியம் போன்ற ஒரு சில துறைகளில் மட்டும் துறைபோகிய பரிமேலழகரைப் போலாது வள்ளுவர் கூறியிருளிய ஒவ்வொரு துறையிலும் வல்லவரே நால் முழுமைக்கும் தாம் வாழும் காலத்துக்கேற்ற நல்லுரையை நல்க முடியும். அத்தகைய உரையாசிரியர் எதிர்காலத்தில் தோன்றக்கூடும் என நம்பலாம்.

திருக்குறள் இலக்கியத்திற்னுய்வுக் குரிய நூலாகமட்டுமன்றி வாழ்க்கைத் திற்னுய்வுக்குமுரிய நூலாக விளங்கி வருகிறது. அதனால்தான் காலந்தோறும் மனித வாழ்க்கை முறையில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கெல்லாம் இடங்கொடுத்துப் பல்வேறு உரைகள் தோன்றச் செய்து வாழ்ந்துவரும் பெருமை பெற்றிருக்கிறது. கருத்து விளக்கங்களால் வேறுபட்டிருப்பினும், வள்ளுவர் திருவள்ளத்தின் வழி நின்று காலத்துக் கேற்ற முறையில் எழுதப்படும் எல்லா உரைகளும் திருக்குறளின் மேன்மைச் சிறப்பினை (Genius) உணர்த்துவதாகவே நாம் கொள்ளவேண்டும்.

தமிழேயன்றே!

[நல்லீக் கியார், வித்துவான். திரு. சௌ. அரியநாயகம்]

தரையினிற் பிறந்த போதும் தாய்மடித் தவழ்ந்த போதும் உரைபயின் றிட்ட போதும் ஒங்கறி ஏற்ற போதும் விரைமலர் மங்கை கூடி வீரனைப் பெற்ற போதும் நரைமுதி ரடைந்த போதும் நவில்வது தமிழே யன்றே! (க)

வள்ளுவர் செய்முப் பாலில் வாசகத் தேன்கலந்து தெள்ளிய நற்றே வாரத் தீஞ்சவை விரவி வள்ளல் உள்ளிய அருட்பா வோடு திருப்புகழ்ப் பாகுஞ் சேர்த்துத் தெள்ளமு துலகுக் காக்கித் தந்ததும் தமிழே யன்றே! (க.)

உம்பரும் மகிழ்ந்து போற்றும் உரைத்திடும் நீதி யோங்கும் செம்பொரு ஞானர்ந்தே மக்கள் சீருடன் இனிது வாழும் வெம்பகை யொழித்து நானும் விளைவினி ஒயர்ந்து காக்கும் ஐம்பெருங் குழுவின் ஆட்சி அமைத்ததும் தமிழே யன்றே! (க.)

இல்லையென் றலைவார் தங்கள் ஈனமாம் வறுமை நீக்க எல்லையில் லருளி ணலே இயைந்ததை யுவந்த வித்துத் தொல்புவி அறத்தால் வாழுத் தொண்டினைச் செய்து ஆளும் சொல்லரும் நெறிகள் தந்த சுட்ராளி தமிழே யன்றே! (க.)

யாழ்ப்பாணம் வழக்குதெரஞ்சு அருளம்பலம் அவர்கள் அரணியடைந்தனர்

இச் செந்தெறிச் செல்வர் இலங்கைக் கூட்டுறவியக்கத்தில் நாட்டவர் நலங்கருதி நற்றெண்டு பல புரிந்தவர், “ஜூக்கிய தீபம்” என்னும் கூட்டுறவு மலர் வெளியிட்டுள்ளனர். யாழ்ப்பாணத் தில் நிகழும் சைவப் பேரவைகள் எல்லாவற்றிலும் கலந்து கொண்டு கனிமனத்தொடு இனிய தொண்டுகள் நனிமிகப் புரிந்த நல்லார். ஆண்டிலைஞர்; அறிவும், ஆற்றலும், செறிவும், நெறி பொழுகும் நீர்மையும் மிக்கார். இவர் எதிர்பாராவண்ணம் திடுமெனச் சிவன்றுள் சேர்ந்தமையோர்ந்து பெரிதும் வருந்து கிண்ணேறும். அவர்தம் இன்னுயிர் மன்றாடும் மாமணியின் பொற்று வின் கீழ்ப் பொன்றுப் புகலாய்ப் பேரின்பமெய்தி இன்புறுமாக.

இப்பெரியாரின் குடும்பத்தார்க்கும் இவர்தம் அருமை மகளார் திருமதி நிலகவநி யோகநாதனவர்கட்டும் எங்கள் கையறுநிலைப் பரிவுரையும் ஆறுதல் மொழியும் உரியவாகுக.

யாழ்ப்பாணம் கலைப்புலவர் நவரத்தினம் அவர்கள் நாயனாடி நன்னீனர்

இப்பெரியார் செந்தெறிக்கும் செந்தமிழுக்கும் ஆற்றிய அரும்பெரும் தொண்டுகள் அளப்பில். தென்னட்டினின்றும் யாழ்ப்பாணம் புகும் புலவர் பெருமக்கட்கு அவ்வப்போது இன் முகங்காட்டி, வரவேற்று விருந்தளித்து, உறையுள் நல்கி, உறுதுணை புரிந்து பேணும் பெற்றியர். இவர்தம் இல்வாழ்க்கைத் துணையாம் கற்புறு நல்லாரும் கருத்தொத்துக் கடப்பாடியற்றும் பொற்பினர்.

1951 மே திங்களில் யாழ்ப்பாணத்தின்கண் நிகழ்ந்த தமிழ் விழாவில் செயலாளராக விருந்து பெரும்பணி புரிந்தவர். ‘தென்னட்டுச் சிற்பங்கள்’ என்னும் சீரிய நாலை ஒவியங்களுடன் பதிப்பித்த ஒண்மையர். யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர் பெருமக்களின் வரலாறுகளைத் தமிழ் மலர்களாக வெளியிட்டனர்.

இவர்கள் எதிர்பாரா வண்ணம் திடீரென அண்மையில் இறைவனாடி யெய்தினரென வுணர்ந்து பெரிதும் வருந்துகின் ரேறும். இவர்தம் நல்லுயிர் இறைவனாடியினைப் புல்லி மாறு இன்பம் நுகருமாக. இவர்தம் அருமை மனைவியார் ‘வினோநூல்’ சூரியர் திருமதி மகேசவரி நவரத்தினம் அவர்கட்கும் அவாதம் குடும்பத்தார்க்கும் எங்கள் கையறுநிலைப் பரிவும் ஆறுதல் மொழியும் உரியவாகுக. விரிந்த வரலாறு பின் வெளிவரும்.

மறையிலையடிகள் நூல்நிலையத்தைப் பார்வையிட்டவர்கள் கருத்து

இந்த நூல்நிலையத்தை வந்து பார்க்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது. என் மகிழ்ச்சிக்கு அளவே கிடையாது. இதற்குக் காரண கர்த்தராக இருக்கிற திரு. சுப்பையா பிள்ளைக்கு என் வாழ்த்து. 16-3-62.

ஸ்ரீ. சிவசண்முகம் பிள்ளை, M. P.

மறைமலையடிகளார் நூல்நிலையத்தைக் காணும் பேறு இன்று கிடைத்தது. சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்கத் தொண்டாற்றிச் சென்ற அடிகளார் தம் வாழ்நாள் முழுவதும் அரிதின் முயன்று தொகுத்து வைத்த பல்கலை நூல்களையும் அவர்கள் திருவளப்படி ஒரு பொதுநூல்நிலையமாகக் கொண்டு திகழும் இந்நிலையம் நாட்டிற்குப் பெருந்தொண்டாற்றுகிறது என்பதில் ஐயமில்லை. தற்கால நூலக ஆட்சிமுறையில் தக்க அலுவலர்களையும் ஊழியர்களையும் கொண்டியங்கும் இது, நல்ல காற் ரேட்டமும் வெளிச்சமுமுள்ள அறைகள், ஏற்ற இருக்கைகள் முதலிய வசதிகளோடு அமைந்துள்ளது இதை நடத்தும் போறுப்பேற்றுள்ள சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்திற்கும் அதன் மேலாளராகிய திரு. வ. சுப்பையா பிள்ளை யவர்களுக்கும் தமிழுலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது என்பதைக் கூறவும் வேண்டுமோ? கிடைத்தற்கரிய பழம் பெரும் நம்நாட்டு அயல் நாட்டுப் பேரரிஞர்கள் கையெழுத்திலமைந்துள்ள முடங்கள்கள், ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள் முதலியவற்றைச் சிதைந்து போகாமல் நிலைத்திருக்கப் போற்றிக் காப்பது இந்நூலகத்தார் கடனும்.

S. குமார வேலி,

தமிழ் விரிவுரையாளர்,

S. ஆறுபுடு முதலீயர்,

முதல்வர்,

அரசினர் பயிற்சிக் கல்லூரி, புதுவை. பழனியாண்டவர் கல்லூரி, பழனி

18-3-62.

T. சி. குப்பசாமி ஆற்வர், தலைமைத் தமிழாசிரியர்
புனித சூசையர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி.

இன்று மறைமலையடிகள் திருப்பெயரால் நின்று விளங்கும் நூலகத்தைப் பார்த்து, அதில் அமைந்திருக்கும் அரிய பலநூல்களை எடுத்து, கூர்ந்து கண்டு பெருமிதம் கொண்டேன். திருக்கோவில் முன் அமைந்திருப்பது திருவருள் வாய்ப்பே. ஆராய்ச்சி செய்கிறவர்களுக்குக் காற்றும் ஒளியும் பெருந்துணை செய்யும் நிலையில் உள்ளன. நூலக மேற்பார்வையாக இன்முகத்தோடு உடன் வந்து நூலகத்தின் பல பிரிவுகளைக் காட்டிய பண்பு என்றும் நினைவுக்கரத் தக்கது. நூலகம் ஒங்கி வளர்க.

28-3-62. வீரசிவம்: திருவாவடுதுறை ஆதீன வித்துவான்.

கல்கத்தாவில் தமிழ்

திருவாடுதுறையாதீன வித்துவான் திரு. வீர. சிவசுப்பிரமணிய மார்கள் கல்கத்தாவில் திகழ்ந்திய அரிய சொற்பொறிவுகளின் குறிப்பு:

பாலீகஞ்ச என்ற இடத்தில் தமிழர்கள் கூட்டமாக வாழ்ந்து வருவது குறிப்பிடத் தக்கது. பகலில் பல நிலையங்களில் அலுவல் பார்க்கிறார்கள். இரவுவேளைகளில் தமிழ்ப் பணி செய்கிறார்கள். கம்பன் கழகம், பாரதி தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் மாணவர் மன்றம், கல்கத்தா எழுத்தாளர் சங்கம், அவுரா வள்ளுவர் கலா மன்றம், தென்னிந்திய கிளப் ஆகிய நிலையங்கள் தமிழ்க் கருத்துக் கலை வங்க மொழியிலும், ஆங்கில மொழியிலும் அச்சிட்டு வெளி யிட்டிருக்கின்றன. பாரதி தமிழ்ச் சங்கம், தமிழ் மாணவர் மன்றம் முதலீயவற்றில் தமிழ்த் தலைவர்கள் படங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். நல்ல நூல்நிலையமும் படிப்பகழும் வைத்து நடத்தி வருகிறார்கள். கம்பன் கழகம் “தமிழ்க் கடல்” ராய். சொக்கலிங்கம் அவர்களால் துவங்கப் பெற்றது. இதன் முதலாண்டு விழாச் சொற்பணியாளர் துறைசை ஆதின வித்துவான் வீரசிவம் அவர்கள்.

8—2—62 வீரவாழ்வு, (10) கம்பர் சொல்நயம், (11) இலங்கையர் கோன், (12) தேவாரம், (23) திருமந்திரம், (24) திருவாசகம். வள்ளுவர் கலை மன்றம், 11—3—62 சைவமும் தமிழும், வீர விவேகானந்தர். 13—2—62 இராமகிருஷ்ணர் அனைத்துலக மன்றம், தென்நாட்டில் சைவக் கொள்கை.

பதவிப்பிரமாணம்

மத்திய அரசிலும் மாநில அரசிலும் சிலர் பதவிப் பிரமாணம் கூறும்போது, கடவுட்பேரால் கூற ஒருப்படாது சத்தியத்தின்பேரால் கூறிப் பதவியேற்றனர் என்பது யாவரும் அறிந்ததோன்றே.

கடவுள் சத்திய வடிவினன். சத்தியம் வேறு கடவுள் வேறு எனப் பாகுபாடு செய்வது எங்ஙனம் பொருந்தும்? கதிரவனும் கதிரும் வேறாகுமா? உயிரும் அறிவும் வேறாகுமா? கடவுள் உலகப் பொதுச் சொல். உயிர்போன்று கடவுளும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதே. ஆட்சியினர் கடவுளை மறந்தால் மாந்தர் எங்கிலையினராவர்? இனி யேனும் ஆட்சியினர் இவ்வண்மையை யோர்ந்து கடவுட் பிரமாணம் கொள்வது நன்றாம்.

செய்திகளும் குறிப்புக்களும்

க. இந்திய ஏகாதிபத்தியத்திற்கு மற்றொரு சான்று !

அரசாங்கத்தின் ஆணைகளோ அரசிதழில் ஆங்கில வாசகத்தோடு இந்தியிலும் வெளியிட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இது தவிர, கழகக் கட்டுகளில் தலைப்பிடவும் கடிதங்களின் முக்கிய பகுதிகளைக் குறிப்பெழுச்சுவும் ஆங்கிலத்துடன் இந்தியையும் பயன்படுத்தவும், முதன் மையாக இந்தியில் வரும் கடிதங்களில் இந்தியிலேயே குறிப்புக்கள் எழுச்சுவும் இந்திய அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது.

ஏற்பு : இங்களும் இந்திமொழிக்கு ஏற்றம்தர மைய அரசினர் இடைவிடாது செய்துவரும் முயற்சிகள் அவர்களது இந்தி ஏகாதி பத்திய உணர்ச்சிக்கு ஈல்ல எடுத்துக்காட்டுக்களன்றே ?

உ. இந்திபற்றித் தமிழகக் கல்வி அமைச்சர் கருத்து

“தமிழகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் உயர்கல்வி நிலையில் ஆங்கிலத் துக்குப் பதில் தமிழ்மொழிதான் பயிற்று மொழியாக இருக்கமுடியும். இந்தி மொழி ஒருபோதும் பயிற்று மொழியாகாது. ஏற்கெனவே சில கல்லூரிகளில் தமிழ் பயிற்றுமொழியாக இருந்து வருகிறது. இது மேலும் விரிவுபடுத்தப்படும். இக்கொள்கையில் தற்போதைக்கு மாற்றம் எதுவும் இல்லை” என்று தமிழகக் கல்வி அமைச்சர், அண்மையில் சென்னையில் கடைபெற்ற பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் சங்கத்தின் பதினேராம் ஆண்டு மாநாட்டைத் துவக்கிவைத்தகாலை பேசியுள்ளார்.

ஏற்பு : அமைச்சரவர்களின் உறுதிமொழியைப் பாராட்டுகிறோம். ஆனால் தமிழைப் பயிற்று மொழியாக்குவதில் மேலும் முயற்சி உண்டா என்பதற்கு அமைச்சர் உறுதிமொழி தரவில்லை. ‘தற்போது இக்கொள்கையில் மாற்றமில்லை’ எனத் தற்கால நிலைமையைச் சரிசெய்ய முப்பல்வுமட்டும் போதாது. இந்திக்குத் தரப்படும் ஏற்றமும் தவிர்க்கப்படும் என்பதற்கு அமைச்சரவர்கள் இனி உறுதிமொழி தருவார்களென்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

ந. தேவநாகரித் திணிப்புப்பற்றி டாக்டர் அ.சி. செட்டியார் கருத்து

“பெரும்பான்மை மொழியினர் சிறுபான்மை மொழியினரை மதித்து நடக்க வேண்டும். இந்தியநாட்டின் பல்வேறு மாறுபட்ட தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம்தான் உண்மையான நாட்டு ஒற்றுமையை உருவாக்க முடியும். இந்தியாவிலுள்ள மொழிகளுக்குப் பொதுவான வரிவடிவமாகத் தேவநாகரி வரிவடிவத்தைப் புகுத்தும் திட்டம் சிறிதும் பயனற்ற பொருத்தமில்லாத திட்டமாகும்.” என்று ‘இந்திய ஒருமைப்பாட்டில் எழுத்தாளரின் பங்கு’ என்னும் பொருள் பற்றித்தில்லி கருத்தரங்கில் பேசியகாலை டாக்டர். அ. சிதம்பரநாதச் செட்டியாரவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறிப்பு : தேவையான இடத்தில் - தேவையான கருத்தை - தேவையான அளவில் தெளிவுடனும் துணிவுடனும் எடுத்துரைத்த டாக்டர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம்.

ச. கேரளத்தில் மனையாளம் ஆட்சிமொழியாகிறது

“மாநில ஆட்சிமொழியாக மலையாள மொழியைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்ற அரசினரின் அதிகார நிறைவுபெற்ற மொழிக்குழு செய்துள்ள பரிந்துரைகளைக் கேரள அரசு பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்கிறது” என்று கேரள முதலமைச்சர் திரு. பட்டம்தாணுப்பின் ஜோ அண்மையில் கேரள சட்டசபையில் கூறினார்.

குறிப்பு: இது நல்ல முடிவதான். ஆனால் மொழிக்குழு செய்துள்ள பரிந்துரை விரைந்து செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மதிப்புறை

“சதாவதானி செய்குத்தம்பிப்பாவலர் நினைவு மலர்”

பதிப்பாசிரியர், பேராசிரியர். சி.சுப்பிரமணியன், எம். ஏ., பி.ஓ.எல். விலை. ரூபா 2-00. கிடைக்குமிடம் ‘சதாவதானி’ப் பாவலர் மன்றம் இடலாக்குடி, நாகர்கோவில்-

இங்நினைவு மலரின்கண் நூற்றெருருங்கு நினைவாளர் பாவலரவர்களின் வரலாறும், பண்பும், பாவன்மையும், பாக்கஞும், பிறப்பும் சிறப்பும், நாவன்மையும், நாட்டுப்பற்றும், நன்னெறியிலுக்கு அப்பெரியார் செய்து போந்த நயமும், அவர் யாத்துள்ள பற்பல நூற்களின் பெயரும் விளக்கமும் பலரானும் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து முதல் அசைவும் என்பதீருக ஜம்பத்தேழு சிறந்த கட்டுரைகள் அத்துணைப் பெரும் புலவர்களால் வரையப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலான கட்டுரைகளில் பாவலரவர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களும் மாண்புகளும் விரவி வந்துள்ளன. இத்தகைய சிறந்த நினைவு மலர் நூல் நிலையங்களில் இடம் பெறுதல் வேண்டும்.

‘ஊற்றுமலைப் புலவர்’

ஆசிரியர் கெல்லை. க. சுப்பிரமணியன். விலை 50 காசு. கிடைக்கு மிடம்: சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம். சென்னை, மதுரை, திருக்கெல்வேலி.

இந்நூலின்கண் அண்ணுமலைக் கவிராயர், கந்தசாமிக் கவிராயர், வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதல்யார், பரங்குன்றப்புரம் பண்டித மு. நல்லசுவாமியார் ஆகிய பெரும்புலவர்களின் வரலாற்றுச் சுருக்கமும், சொல்லணி மிக்க மடக்கு முதலியன அமைந்த பாடல்களும் விளக்கவரையும் ஊற்றுமலை எட்டடையபுரக் குறுஷிலமன்னர் வரலாறுகளும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய வரலாற்று நூல்கள் தமிழக வரலாற்றுக்குப் பெருந்துணையாவன.

திருக்கெல்வேலித் தென்னிட்டிய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்

கழகத்திற்காக, சென்னை, 2-140, பிராட்டவே,

அப்பர் அச்சகத்தில், திரு. வ. சுப்பையா அவர்களால்

அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றது. ஆசிரியர்: வ. சுப்பையா.

**தூாமணிப் பேருரை வெளியீட்டு விழா
புதிய உடலன்சு விடுதி :: 30-3-'62**

1. நீதிபதி ஆர். சதாசிவம்,
2. எம். அனந்தராமகிருட்டினன், I.C.S.
3. சௌந்திரம் கைலாசம் அம்மையார்,
4. நீதிபதி வெங்கடாத்திரி,
5. மேஜர் ஜெனரல் அழகப்பன்

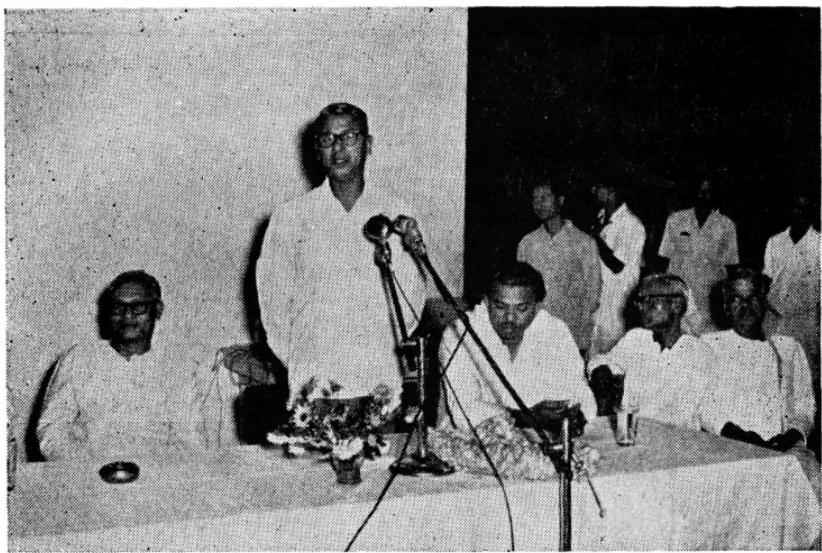
தமிழக அரசுக் கல்வி, நிதி அமைச்சர்
உயர்திரு எம். பக்தவத்சலம் அவர்கள் தலைமையுறையாற்றுதல்

‘குளாமணி’ப் பேருரை நூலை
உயர்திரு நீதிபதி சு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள் வெளியிடல்

உயர்திரு நீதிபதி சு. கணபதியா பிள்ளை அவர்கள்
நூலை வெளியிட்டுப் பேசுதல்

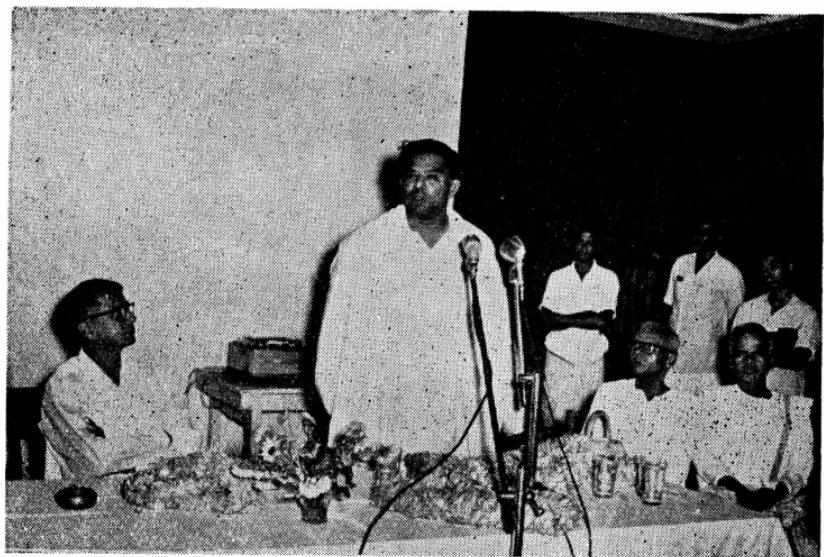
உரையாசிரியர்களைப் பாராட்டித்
திரு. எம். ஆர். பெருமான் முதலியார் அவர்கள் பேசுதல்

உரையாசிரியர்கள் திரு. பொ. வே. சோமசுந்தரனார்,
திரு. சு. அ. இராமசாமி புலவர் இருவரையும்
கதர்ப் பொன்னுடை போர்த்திப் பெருமைப்படுத்தல்

•யார்திரு சரவண ஆறுமுக முதலியார் அவர்கள் பேசுதல்

நாவலர் திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் பேசுதல்